

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JUNI 2014

Liahona

**Svar på fyra frågor
om prästadömet,
s. 18**

**Välj underhållning som
är värd din tid, s. 14**

Bygg upp Sion där du bor, s. 30

*"Fadern har myndig-
heten och ansvaret
att undervisa sina
barn och välsigna
och förse dem med
evangeliets förrätt-
ningar och varje
annat nödvändigt
beskydd genom
prästadömet. Han
ska med kärlek och
trohet hedra modern
så att deras barn kan
se den kärleken."*

President Boyd K. Packer, president
för de tolv apostlarnas kворum,
"Dessa ting vet jag", *Liahona*,
maj 2013, s. 7.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Påskynda arbetet**
Thomas S. Monson
- 7 Besökslärares budskap: Jesu Kristi gudomliga mission: Tjäna**

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotoillustration Jerry Garns
Insida av omslagets framsida:
Fotoillustration Bradley Slade.

ARTIKLAR

- 14 Media värd din tid**
Katherine Nelson
Våra val i fråga om underhållning kan vara medvetna och helgade.
- 17 Frånkopplat föräldraskap**
Jan Pinborough
När vi följer Frälsaren och verkligen ser våra barn så stänger vi av, kopplar från och avskärmar oss från distraktioner.
- 18 Prästadömetts kraft är tillgänglig för alla**
Linda K. Burton
Prästadömet är ett heligt förtroende som gets för att välsigna män, kvinnor och barn så att vi kan leva som familjer för evigt med Gud.
- 24 Pionjärer i varje land: Sista dagars heliga i Italien: Ett arv av tro**
Lia McClanahan
Byggandet av ett tempel i Italien är resultatet av en lång historia av trofasta heliga.

30 Uppmaningen att vara kristuslik

Jeffrey R. Holland
Nu är tiden inne att etablera Sion där vi är – även om vi befinner oss mitt i Babylon.

AVDELNINGAR

- 8 Vi talar om Kristus: Oändlig är kärleken Jesus förunnar mig**
Cesar Lima Escalante
- 10 Vårt hem, vår familj: Prövningarna är välsignelser**
Rachel Harrison
- 12 Gamla testamentets profeter: Samuel**
- 13 Undervisning till Vägledning för de unga: Tionde och offergåvor**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Kraften i när**
Kelly Louise Urarii
Inom 24 timmar blev min make dödligt sjuk. Ett ord hjälpte oss att hårda ut.

42

42 Följ lyckans väg

Gérald Caussé

De här tre principerna kan hjälpa dig bli din lyckas arkitekt.

47 Berätta om evangeliet på internet

Maria Mahonri-Yggrazil Arduo Andaca

Jag var alltid blyg i fråga om min tro, men med hjälp av en ny teknik kunde jag öppna mig.

Se om du kan hitta

Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Vad finns i nätet?

57

48 Handlingsfrihet och svar: Hur man känner igen uppenbarelse

Richard G. Scott

Om vi ska kunna växa behöver vi lita på vår förmåga att fatta rätta beslut.

52 Vad gör jag om jag inte får en brinnande känsla i hjärtat?

Rachel Nielsen

Jag har aldrig haft en brinnande känsla i hjärtat. Betyder det att den Helige Anden inte talar till mig?

56 Följ de små meningarna

Man vet aldrig när en liten mening kan ha stor inverkan

57 En välsignelse till min bror

Jesse Jones

Min bror råkade ut för en mopedolycka och låg på sjukhuset. Jag kände mig sjuk av oro.

58 Frågor och svar

Vad ska jag tänka på under sakramentet?

60 Vägledning för de unga: Tionde ger inre styrka

Anthony D. Perkins

När du betalar ditt tionde lär du dig att Herren håller sina löften.

62 Min väg tillbaka till kyrkan

Doug Boyack

Jag trodde att jag inte behövde kyrkan, tills en resa och tionde lärde mig något annat.

63 Affisch: Okrossbara

66

64 En välsignelse till mamma

Susan Barrett

Mamma hade ont i ryggen. Hur kunde Ruben hjälpa henne?

66 Särskit vittne: Hur kan jag vara som en missionär nu?

Neil L. Andersen

67 Det vördnadsfulla lammet

Scott D. Whiting

Jag ville vara vördnadsfull så att jag kunde få ett klistermärke, men något ännu bättre hände.

68 Vänner runtom i världen: Jag heter Loredana och kommer från Italien

Amie Jane Leavitt

70 Klippdocka: Massimo från Italien

71 Följa Jesus: Var hjälpsam

72 Sångledare i Uganda

David Dickson

Att leda sången framför alla kan vara skrämmande, men inte för George!

74 Ta med Primär hem: Prästadömsförrättningar och tempelarbete välsignar min familj

Jennifer Maddy

76 Vår sida

78 För små barn

81 Porträtt av en profet: Gordon B. Hinckley

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här är två förslag.

”Prästadömetts kraft är tillgänglig för alla”, sidan 18: Läs de fyra frågor som syster Burton ställer i den här artikeln före hemaftonen. Ta fram en liten lampa till hemaftonen (se till att den är fränkopplad). Låt olika familjemedlemmar försöka tända den. Jämför kraften som behövs för att lampan ska fungera med prästadömetts kraft. Koppla in och tänd lampan och samtala om hur vi alla kan ha nytta av ljuset från lampan, eller kraften i prästadömet. Låt familjemedlemmarna fundera på hur de har välsignats av prästadömet. Ni kan börja lära er skriftställena utantill i Läran och förbunden 84 som syster Burton föreslår.

”Wills goda idé”, sidan 78: Ni kan börja med att sjunga ”Jag längtar så till templet” (*Barnens sångbok*, s. 99) eller en annan sång om tempel. Läs artikeln tillsammans som familj och samtala om varför tempel är viktiga. Låt varje familjemedlem rita en bild av ett tempel, kanske det som finns närmast er. Ni kan sätta upp teckningarna och bilden på sidan 79 hemma där ni ser dem varje dag. Prata om hur en bild av templet kan påminna oss om att vi ska fatta beslut som gör oss värdiga att komma in i templet.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Buden, 30

Bön, 48

Den Helige Anden, 48,
52, 56, 67

Depression, 39

Familjen, 10, 17

Fasteoffer, 13, 60

Försoningen, 8, 58

Gamla testamentet, 12

Glädje, 42

Handlingsfrihet, 14, 48

Helgelse, 14

Hinckley, Gordon B., 81

Hopp, 80

Jesus Kristus, 7, 8

Lydnad, 18, 56

Media, 14, 17, 47

Missionsarbete, 24, 30,
47, 66

Musik, 72

Omvändelse, 24, 62

Personligt värde, 42

Pionjärer, 24

Profeter, 12, 41, 81

Prästadömet, 18, 64, 74

Sakramentet, 8, 58

Sion, 30

Släktforskning, 4, 6, 38

Tempel, 10, 24, 74, 78

Tionde, 13, 60, 62

Tjänande, 71, 72

Tro, 80

Uppenbarelse, 18, 41, 48,
52, 56

Visdomsordet, 40

Vördnad, 67

Åktenskap, 10

Ämbeten, 72

President
Thomas S. Monson

PÅSKYNDADA ARBETET

Vet du att den återställda kyrkan var 98 år gammal innan den hade 100 stavar? Men mindre än 30 år senare hade kyrkan bildat 200 stavar. Och bara åtta år efter det hade kyrkan över 300 stavar. I dag finns det över 3 000 stavar.

Varför växer kyrkan så fort? Är det för att folk känner till oss i högre grad? Är det för att vi har fina kapell?

Allt det här är viktigt, men anledningen till att kyrkan växer i dag är att Herren sade att den skulle göra det. I Lärnan och förbunden sade han: "Se, jag skall påskynda mitt verk i dess tid."¹

Som vår himmelske Faders andebarn sändes vi till jorden under den här tiden för att vi skulle medverka till att påskynda arbetet.

Herren har aldrig, vad jag vet, sagt att hans arbete är begränsat till jordelivet. Det är i stället ett evigt arbete. Jag tror att han påskyndar sitt arbete i andevärlden. Jag tror också att Herren genom sina tjänare där förbereder många andar att ta emot evangeliet. Vårt jobb är att forska efter våra döda och sedan besöka templet och utföra de heliga förrättningar som ger dem som befinner sig bortom slöjan samma möjligheter som vi har.

Varje god sista dagars helig i andevärlden är upptagen, sade president Brigham Young (1801–1877).

"Vad gör de där? De predikar, predikar hela tiden, och banar vägen för oss att påskynda vårt arbete med att bygga tempel här och på andra platser."²

Släktforskning är ju inte något som är lätt. De av er som kommer från Skandinavien, jag delar er frustration. I min svenska linje, till exempel, hette min farfar Nils Månsson. Hans far hette inte Månsson utan Måns Åkesson. Måns far hette Åke Petersson och hans far hette Peter Månsson – och där var vi tillbaka till Månsson igen.

Herren förväntar sig att du och jag ska släktforska väl. Jag tror att det första vi måste göra om vi ska kunna släktforska väl är att ha vår himmelske Faders ande med oss. När vi lever så rättfärdigt vi kan så bereder han vägen för de välsignelser som vi så uppriktigt och ihärdigt söker.

Vi gör misstag i början, men ingen av oss kan bli expert på släktforskning utan att först vara nybörjare. Därför måste vi fördjupa oss i arbetet, och vi måste vara beredda på en del utmaningar. Det här är ingen lätt uppgift, men Herren har ålagt dig det, och han har ålagt mig det.

När du släktforskar så möter du en del vägspärrar, och då säger du till dig själv: "Det finns inget mer jag kan göra." När du kommer till den punkten så kan du gå ner

på knä och be Herren öppna vägen, och han kommer att öppna vägen för dig. Jag vittnar om att det är sant.

Vår himmelske Fader älskar sina barn i andevärlden lika mycket som han älskar dig och mig. Angående arbetet med att frälsa våra döda sade profeten Joseph Smith: ”Nu då Guds stora avsikter hastar mot sin fullbordan och det som profeterna talade om går i fullbordan, då Guds rike är upprättat på jorden och den forna ordningen är återställd, har Herren för oss uppenbarat denna plikt och förmån.”³

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Tänk på en favoritberättelse från din släkthistoria och berätta den för dem du besöker. Du kan använda frågorna i barnens del av budskapet från första presidentskapet (sidan 6) för att uppmuntra dem du besöker att berätta om sin släkt. Ni kan läsa Läran och förbunden 128:15 och samtala om hur viktigt det är att vi utför tempelförrättningar för våra förfäder.

Angående våra förfäder som har gått vidare utan kunskap om evangeliet förkunnade president Joseph F. Smith (1838–1918): ”Genom våra ansträngningar för deras skull kommer träldomens bojor att falla av dem. Det mörker som omger dem kommer att skingras, så ljuset kan lysa på dem. De kommer i andevärlden att få höra talas om arbetet som har utförts för dem här av barnen, och de kommer att glädjas med er då ni utför dessa plikter.”⁴

Det finns miljoner och åter miljoner andebarn till vår himmelske Fader som aldrig fick höra Kristi namn innan de dog och kom till andevärlden. Men nu har de undervisats om evangeliet och väntar på den dag när du och jag ska göra den forskning som behövs och bereda vägen så att vi kan besöka Herrens hus och utföra det arbete för dem som de själv inte kan utföra.

Mina bröder och systrar, jag vittnar om att Herren välsignar oss när vi antar och följer den här utmaningen. ■

SLUTNOTER

1. Läran och förbunden 88:73.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 280.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 406.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F. Smith* (1999), s. 249.

Skulle jag tycka om att indexera?

Emma Abril Toledo Cisneros

Jag deltog i stavens mål att indexera 50 000 namn. Det var svårt först. Vid flera tillfällen hade bunten som jag hämtat svår handstil att läsa och ibland ville jag lämna tillbaka den och hämta en annan. Men sedan insåg jag att om alla tänkte på det sättet så skulle de där buntarna lämnas kvar till slutet. Jag föreställde mig långa köer av människor som väntade i andevärlden och bestämde mig för att fortsätta försöka tyda namnen och skriva ner dem utan att göra något misstag.

Jag lärde mig att älska de där personerna. Jag insåg att de verkligen behövde hjälp, och vi behövde också hjälp

av dem. Jag fick en bättre insikt om att vår himmelske Faders fullkomliga plan har alla i åtanke. När vi följer hans utvalda ledares inspiration och anvisningar så får vi se hans nåd och oändliga kärlek.

Det har varit en rolig upplevelse att indexera. Jag lärde mig att sätta värde på och älska mycket som har med släktforskning att göra. Jag har också fått värdefulla gåvor av vår Herre genom att göra något så enkelt som att indexera.

Författaren bor i Veracruz i Mexiko.

BARN

Lär känna din släkthistoria

Dina föräldrar och mor- och farföräldrar har haft många äventyr – några som du inte ens vet om! Några av deras berättelser får dig att skratta, och de kan stärka din tro på vår himmelske Fader. Men också vuxna är blyga ibland. Använd de här frågorna för att hjälpa dem komma ihåg några av sina favoritberättelser och skriv ner eller rita bilder av deras svar.

Studera det här materialet under bön och försök få reda på vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och mission stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi gudomliga mission: Tjäna

Det här är ett budskap i en serie besökslärarybudskap som handlar om olika aspekter av Frälsarens mission.

När vi tjänar andra blir vi sanna efterföljare till Jesus Kristus som är vårt föredöme. President Thomas S. Monson har sagt: "Andras behov finns överallt omkring oss. ... Vi är Herrens händer här på jorden, med uppdraget att tjäna och lyfta hans barn."¹

Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: "Övar vi på det kan vi alla bli mer lika Frälsaren, allt eftersom vi tjänar Guds barn. Vi kanske kan lära oss att älska varandra mer om vi kommer ihåg följande ord: 'Observera och tjäna.' ... När vi gör detta håller vi förbunden och vårt tjänande, liksom president Monsons, blir ett bevis på vårt lärjungeskap."²

Vi kan be varje morgon om att upptäcka tillfällen att tjäna andra. "Din himmelske Fader [vägleder] dig och änglar hjälper dig", har David L. Beck, Unga mäns generalpresident, sagt. "Du får kraft att bli till välsignelse för andra och rädda själar."³

Från skrifterna

Matteus 20:25–28;
1 Nephi 11:27–28;
3 Nephi 28:18

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Hur har jag hjälpt någon idag?" *Liahona*, nov. 2009, s. 85, 86.
2. Linda K. Burton, "Observera och tjäna", *Liahona*, nov. 2012, s. 78, 80.
3. David L. Beck, "Din heliga plikt att tjäna", *Liahona*, maj 2013, s. 56.
4. Se Lucy Meserve Smith i *Döttrar i mitt rike, Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 37.
5. George Albert Smith, i *Döttrar i mitt rike*, s. 77.

Tro, Familj, Tjänande

Från vår historia

Under generalkonferensen i oktober 1856 tillkännagav president Brigham Young (1801–1877) att det fanns handkärreptionärer som fortfarande färdades över slätterna och att alla omedelbart skulle hjälpas åt att samla ihop förnödenheter till dem. Lucy Meserve Smith skrev att kvinnorna som var "där i Tabernaklet tog 'av sig sina underkjolar ..., strumpor och allt de kunde avvara och lade [dem] i en hög på vagnarna'".

När de undsatta pionjerna började anlända till Salt Lake City skrev Lucy: "Jag har aldrig tidigare känt större ... glädje över något arbete jag har utfört i mitt liv. Det rådde en sådan enighetskänsla. Jag behövde bara gå in i en affär och tala om vad jag behövde. Om det var tyg så mättes det upp utan kostnad."⁴

President George Albert Smith (1870–1951) sade följande om att tjäna andra: "Vår eviga lycka står i proportion till hur vi hänger oss åt att hjälpa andra."⁵

Tänk på följande:

1. Hur kan bön leda oss till att bli redskap i Herrens händer?
2. Hur kan vi, när vi tjänar andra, hålla våra förbund bättre?

OÄNDLIG ÄR KÄRLEKEN JESUS FÖRUNNAR MIG

Cesar Lima Escalante

En söndag före sakramentsmötet kom biskopen fram till mig och frågade: "Kan du hjälpa oss att välsigna sakramentet? Naturligtvis kunde jag det.

Jag gick och hämtade min psalmbok och tvättade sedan händerna innan jag satte mig vid sakramentsbordet. Jag slog upp psalmboken, och den första psalmen jag såg var "Oändlig är kärleken" (*Psalmer*, nr 125). Mötet hade inte börjat än så jag började läsa den första raden: "Oändlig är kärleken Jesus förunnar mig." Hjärtat fylldes genast av en stark kärlek.

Kvällen innan hade jag läst i Bibeln om slutet av Jesu Kristi liv – de delar som rörde den sista måltiden, Getsemane örtagård och hans död och uppståndelse. Jag föreställde mig hur Jesus blev torterad, slagen och förlöjligad av dem som avrättade honom. Jag såg också framför mig hur Jesus genomförde sitt försoningsoffer i Getsemane örtagård medan hans lärjungar sov.

Jag insåg att jag just skulle välsigna brödet och vattnet som representerade hans kropp och blod. Sakramentet ger oss möjligheten

att förnya förbundet vi ingick när vi döptes, vilket är att vi alltid ska minnas honom, hålla hans bud och ta på oss hans namn.

Jag hade alla de här tankarna i huvudet när sakramentsmötet började. Jag kände starkt hur Jesus led på ett så smärtsamt och otroligt sätt att vi inte kan förstå det. Tanken slog mig att han uthärdade lidandet på grund av sin kärlek till oss – till mig.

Jag kände mig så älskad av Herren att jag inte kunde kontrollera mina tårar. Det kändes som om jag inte var värdig allt det som Frälsaren gjorde för mig. Men jag kände också att hans kärlek till mig är fullkomlig. En vän lägger ner sitt liv för sina vänner (se Joh. 15:13). När sakramentspsalmen började ställde jag mig upp tillsammans med en annan broder för att påbörja förrättningen.

EN ANDLIGT RENANDE UPPLEVELSE

"För att sakramentet ska bli en andligt renande upplevelse varje vecka, måste vi förbereda oss *innan* vi går till sakramentsmötet. Vi gör det genom att avsiktligt lämna bakom oss vårt dagliga arbete och tidsfördriv och släppa världsliga tankar och bekymmer. När vi gör det bereder vi rum i sinne och hjärta för den Helige Anden. ...

När vi sjunger sakramentspsalmen, lyssnar på sakramentsbönerna och tar del av symbolerna för Kristi kött och blod, ber vi om förlåtelse för våra synder och brister. Vi tänker på de löften vi gjort och hållit under den föregående veckan och fattar konkreta personliga beslut om att följa Frälsaren under den kommande veckan."

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum, "Att komma till besinning: Sakramentet, templet och uppoffringar genom tjänande", *Liahona*, maj 2012, s. 34.

Vi vek tillbaka den vackra vita duken som täckte brödet. När jag höll i brödet visste jag att det var min uppgift att bryta brödet som en del av förrättningen, men jag tvekade. Brödet representerar Kristi kropp. Jag tänkte på soldaterna som hade skadat Herren och ville inte bryta brödet. När jag bröt den första biten tänkte jag på det smärtsamma och förnedrande sätt som Jesus behandlades på före sin död – törnekronan, piskningen, lidandet. Tårarna rullade oavbrutet nerför kinderna medan jag förberedde brödet.

Tanken slog mig sedan att de här smärtsamma och förnedrande händelserna var nödvändiga. De var en del av Jesu Kristi försoningsoffer, och han gjorde offret tack vare sin kärlek till mig och till var och en av oss.

Jag började känna stor frid och glädje. Jag bröt varje bit av brödet noga och sakta, medveten om att det jag höll i mina händer skulle välsignas och helgas i en särskild avsikt och att det representerade något mycket dyrbart, vackert och speciellt. Jag kände det stora

ansvaret jag hade att utföra förrättningen så att mötesdeltagarna skulle kunna förnya ett förbund med Herren och ta emot försoningens välsignelser.

När vi var klara såg jag att brickorna var fyllda av det brutna brödet. Det var en underbar och mäktig syn. Min kamrat uppsände bönen. Aldrig tidigare hade jag så tydligt förstått orden ”att de kan [äta] det till minne av din Sons kropp” (L&F 20:77).

När jag åt av brödet kände jag min Frälsares kärlek på nytt. Jag kände mig trygg, ödmjuk och fast besluten att göra det som är rätt. Jag ville rannsaka mitt liv och omvända mig från allt jag hade gjort fel.

Jag är tacksam mot Jesus Kristus för hans kärlek till mig. Jag är tacksam för att vi kan få försoningens välsignelser; att vi kan bli förlättna för våra synder och få chansen att återvända till vår himmelske Fader. ■

Författaren bor i Mexico City i Mexiko.

FRÅGOR ATT BEGRUNDA

Vad kan jag göra under veckan för att förbereda mig bättre för att ta del av sakramentet? Vad tänker jag på under sakramentet? Känner jag förlåtelse och får inspiration när jag tar del av sakramentet?

PRÖVNINGARNA ÄR VÄLSIGNALER

Rachel Harrison

Det jag trodde var provningar i ett tempeläkenskap visade sig i stället vara underbara välsignelser.

Jag pratade med en god vän om välsignelserna med att vara vigd i templet. Jag sade skämtsamt att jag bara kunde komma på några få välsignelser men att jag kunde komma på en mängd provningar. ”Men”, sade hon, ”de kanske är välsignelserna!”

Jag visste att hon hade rätt.

Att vara besegrad i templet har gett mig ett evigt perspektiv angående äktenskap och familj. Mina tempelförbund hade varit

Ett äktenskap medför några av livets viktigaste ansvar – och några av livets gladaste stunder. Vi vill höra om de glada stunder som du har haft i ditt äktenskap. Dela dina berättelser på liahona.lds.org (klicka på ”Submit Your Work”) eller skicka dem via e-post till liahona@ldschurch.org

de ”glasögon” genom vilka min make och jag alltid hade betraktat alternativen framför oss, också som ett ungt nygift par.

Ett evigt perspektiv

Vi började vårt äktenskap med ett evigt perspektiv och vi kände att det betydde att vi inte skulle vänta med eller hindra de barn som väntade på att komma till vår familj. Min make fortsatte med sina studier allteftersom familjen växte. När han väl började arbeta på heltid hade vi fem barn. Jag fortsatte att studera på halvfart så att jag kunde ta hand om våra barn hemma. Jag ser med glädje tillbaka på de där åren. De var underbara! Vi bodde i en liten lägenhet med två barn under 15 månader, levde på våra små studiebidrag och åt en hel del köttfärs.

Jag tänker på de där första åren som våra pionjärår. Vi färdades över ”slätter” av studier, barnafödande och begränsade ekonomiska resurser. Jag känner i viss mån igen mig hos en person som överlevde färden med Martins handkärrekompani och som sade om resan: ”Var och en av oss kom fram med en absolut kunskap om att Gud lever, ty vi blev

bekanta med honom i vår förtvivlade situation.”¹

I världens ögon sågs det vi valde att göra under de första åren av vårt äktenskap inte som något vettigt.

Att skjuta upp min examen för att få barn, leva på en inkomst och undvara en del bekvämligheter kan ha verkat idiotiskt. Men Herren sade till Jesaja:

”Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar” (Jes. 55:8–9).

När vi har gjort avkall på världsliga mål för att följa vår himmelske Faders vilja för vår familj har vi blivit mer ödmjuka.

Möta provningarna tillsammans

Vi läser i Läran och förbunden att de som ”är villiga att hålla sina förbund genom offer ... godtas av [Herren].

Ty jag, Herren, skall få dem att bära frukt som ett mycket fruktbart träd som är planterat i ett bördigt land vid en klar ström och som bär mycket dyrbar frukt” (L&F 97:8–9). Våra fem

barn är vår dyrbara frukt. De är utan tvekan våra största välsignelser.

Allteftersom åren har gått har min make och jag ställts inför många prövningar i vårt äktenskap, och när jag ser tillbaka kan jag ärligt säga att jag är tacksam för dem. Herren välsignar oss med prövningar för att förfina oss som individer och för att hjälpa oss att vända oss till honom och till vår livskamrat.

Tempelvigseln är upphöjelsens främsta förbund. När det förbundet hålls leder det till den högsta graden i det celestialet riket, eller evigt liv, vilket innebär evig avkomma (se L&F 131:1–4). Tack vare den här stora belöningen bör vi förvänta oss att ett äktenskap ska tänja oss och förändra vår natur.

Äldste Bruce C. Hafen, emeritusmedlem i de sjuttios kворum, har sagt: ”Det kanske börjar med att allt känns

bekvämt i äktenskapet. Men sedan kommer problemen. Om vi uppriktigt försöker lösa dem så kanske det inte alltid känns bekvämt, men vi växer. Då slutar det med att vi inte bara känner oss bekväma i äktenskapet utan också glada.”² Det har inte alltid känts bekvämt när vi har löst våra problem, men de har verkligen gett oss glädje.

Hårt arbete och glädje

Att vara mamma är det svåraste jag någonsin har gjort. Innan jag fick barn trodde jag att moderskap mest, om inte alltid, skulle vara fyllt av glädje – med enstaka stunder av hårt arbete. Men jag har insett att det är tvärtom. Tack vare mitt eviga partnerskap med min make har mitt föräldraskap och äktenskap blivit en laboratorium för att bli mer lik min himmelske Fader. Föräldraskapets ansvar under det här livet liknar vår himmelske Faders

arbete och avsikt, ”att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39). Det krävs ett himmelskt tålmod, styrka och kärlek för att vara hustru och mamma. Att vara mamma hjälper mig att bli mer lik Gud när det gäller natur, önsknningar och möjligheter.

Tack vare att jag har beseglats i templet har jag fått välsignelser som jag inte alltid väntade mig. Det är en källa till styrka för mig och till stabilitet för mina barn. Det är en sammanbindande länk till mina förfäder som välsignar dem när jag utför deras tempelarbete. Mitt tempeläktenskap är värt alla uppoffringar, och jag vet att det ger stora välsignelser. ■

Författaren bor i Nya Zeeland.

SLUTNOTER

1. Francis Webster i William R. Palmer, ”Pioneers of Southern Utah”, *The Instructor*, maj 1944, s. 217–218.
2. Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts: Marriage and the Joy of Human Love* (2005), s. 13.

SAMUEL

”Det som pojken Samuel fick uppleva när han besvarade Herrens kall har alltid varit en inspiration för mig.” – President Thomas S. Monson¹

Min mor Hanna som inte kunde få barn bad i templet om en son. Hon lovade att ge honom till Herren. Gud besvarade hennes böner och hon födde mig. Medan jag fortfarande var liten tog hon mig till templet för att tjäna Herren. Där tog prästen Eli hand om mig och undervisade mig.²

En gång när jag var liten hörde jag en röst ropa på mig en kväll. Tre gånger gick jag till Eli, men det var inte han som hade ropat på mig. Han sade att det var Herren som ropade på honom. Jag följde Elis råd när jag hörde mitt namn för fjärde gången och svarade: ”Tala, din tjänare hör.”³ Herren talade till mig, och när jag växte upp var han med mig. Han kallade mig till att bli hans profet.

När jag blev gammal utnämnde jag mina söner till domare över Israel. Mina söner var orättfärdiga, så Israels äldster bad att få en kung. Jag varnade folket för farorna med att ha en kung, men de var ihärdiga i sin vädjan. Herren befallde att jag skulle ”lyssna till deras ord”⁴

Herren skickade Saul, ”en ståtlig ung man”⁵, till mig och jag smorde honom till ”furste för [folket] Israel.”⁶ Han blev deras kung. Men när Herren befallde Saul att förgöra amalekiterna och allt de hade så vägrade han. Han behöll amalekiternas djur och offrade upp dem som offer. Jag lärde Saul att ”lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar”.⁷

På grund av Sauls olydnad befallde Herren mig att smörja en ny kung bland Isais söner. Isai presenterade

sina sju äldsta söner för mig, men Herren hade inte valt dem.⁸ Herren uppenbarade för mig att den yngsta sonen David skulle bli kung. Tack vare utseende och ståtlighet kanske Davids äldre bröder mer såg ut som framtida kungar, men Herren hade valt den här unge herdepojken till att leda hans folk. Av den här upplevelsen lärde jag mig att ”[HERREN] går inte efter vad en människa ser. En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat”.⁹ ■

SLUTNOTER

1. Se Thomas S. Monson, ”Prästadömet i verksamhet”, *Nordstjärnan*, jan. 1993, s. 45.
2. Se 1 Samuel 1–2.
3. 1 Samuel 3:10.
4. 1 Samuel 8:22.
5. 1 Samuel 9:2.
6. 1 Samuel 9:16.
7. 1 Samuel 15:22.
8. Se 1 Samuel 16:10.
9. 1 Samuel 16:7.

TIONDE OCH OFFERGÅVOR

Genom att betala tionde och offergåvor kan barn lära sig att Herren håller sina löften.

I en artikel på sidorna 60–61 i det här numret talar äldste Anthony D. Perkins i de sjuttios kворum om hur han betalade tionde innan han spenderade pengarna som ung och hur det lärde honom att skilja mellan sådant som man vill ha och sådant som man behöver.

Äldste Perkins säger att när han höll det budet ”så blev min tro starkare och även min önskan att hålla [Herrens] andra bud”. Han följde en princip som undervisas om i *Vägledning för de unga*: ”Din inställning är viktig när du betalar tionde. ... Betala det villigt och med tacksamhet i hjärtat” ([2011], s. 38).

Förslag för att undervisa ungdomar

- Ungdomar kan ofta lära av andras föredöme. Se ”Tiondets välsignelser” (*Liahona*, mars 2013, s. 26) och läs om fem personer som välsignades för att de betalade tionde. Samtala

om hur tionde har välsignat din familj. Du kan också tala om hur tionde och offergåvor välsignar alla medlemmarna i kyrkan.

- Läs tillsammans avsnittet om tionde och offergåvor i *Vägledning för de unga* (sidorna 38–39). Ni kan samtala om hur fasta och fasteoffer hör ihop och hur din familj betalar fasteoffer.

Förslag för att undervisa barn

- Du kan använda följande demonstration: Lägg tio mynt på ett bord. Fråga familjen vad de skulle tycka om du sade att du skulle ge dem nio av mynten och att du bara skulle behålla ett för att hjälpa till att bygga upp Herrens rike. Skulle de vara villiga att acceptera ett sådant erbjudande? Sedan kan du förklara parallellen mellan den här situationen och tiondelagen.
- Du kan använda avdelningen ”För små barn” i augustinumret 2011 av *Liahona* (sidorna 70–72), som innehåller en sann berättelse om en pojke som lär

SKRIFTSTÄLLEN OM DET HÄR ÄMNET

Tredje Moseboken

27:30, 32

Femte Moseboken 26:12

Nehemja 10:38

Malaki 3:8, 10; se också

Tredje Nephi 24:8, 10

Lukas 18:12

Alma 13:15

Läran och förbunden

64:23; 97:10–12; 119:3

sig att det är ett bra val att betala tionde – även om bidraget bara är ett enda mynt. Du kan också göra den tillhörande aktiviteten tillsammans med dina barn. ■

Tidigare nummer av Liahona finns på liahona.lds.org.

Katherine Nelson

När Daniel, Sadrak, Mesak och Abed-Nego fördes fram inför kung Nebukadnessars hov uppmanades de att äta av kungens kött och dricka av kungens vin. Men de bestämde sig för att äta grönsaker och att dricka vatten i stället. Efter tio dagar ”visade de sig vara vackrare att se på och mer välnärda än alla de unga män som hade ätit av kungens mat. ... [Och] Gud [gav dem] kunskap och insikt i all slags skrift och vishet, och Daniel förstod alla slags syner och drömmar” (Daniel 1:15, 17).

Vi använder ofta den här berättelsen för att belysa viktiga principer i Visdomsordet och maten som vi *bokstavligen* äter, men den undervisar också om principer angående det som vi *bildligt* sett konsumerar. Det är bland annat media som vi använder som underhållning – allt från konst, böcker, dans och musik till digital och social media. Liksom Daniel och hans vänner fattade ett medvetet beslut att undvika mängder med fet mat som inte kunde ha gett dem den näring de behövde – och som kanske skulle vara distraherande under utbildningen de fick hos kungen – behöver vi kunna urskilja och välja sund underhållning (se L&F 25:10).

Följande förslag kan hjälpa oss välja vilken underhållning som är värd vår dyrbara tid under det här jordelivet.

Undvik lättsinne

Vi vänder oss till underhållning för att få en paus från vardagens arbete. Det kan vara en tid när man kopplar av och skrattar och pratar med familj och vänner.¹ Den uppfriskning vi känner efter sådana aktiviteter kommer från den Helige Andens inflytande vars frukter är ”kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning” (Gal. 5:22–23). För att kunna känna oss uppfriskade efter vår fritid måste vi välja underhållning som håller oss mottagliga för den Helige Andens maningar och helande kraft.

För att inte förlora den Helige Andens sällskap och skada vår ande har vi fått följande råd: ”Gå inte på, titta inte på och delta inte i sådan underhållning som är vulgär, omoralisk, våldsam eller pornografisk på något sätt.”² Men ibland kan media som verkar fritt från omoraliskt innehåll vara lika skadligt genom att avleda vår uppmärksamhet från det väsentliga i vårt liv.

Sund underhållning kan göra att vi känner oss lätta om hjärtat, men andra former av underhållning kan få oss att bli lättsinniga. I Läran och förbunden befaller Herren oss:

”Upphör därför med allt ert lättsinniga tal, med allt skratt, med alla era vällustiga begär, med allt ert höghod och lättsinne och med alla era ogudaktiga gärningar” (88:121). Viss underhållning avleder oss från syftet med frälsningsplanen genom att uppta vårt sinne med det som äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum har beskrivit som fåfänga tankar och banala saker.³ Sådan lättsinnig underhållning kan lätt förleda oss och bli ”medveten vanvördnad

som bagatelliserar det som är heligt och som värst blir vanhelgande och hädelse”.⁴

Var aktiv

Fastän det kan vara lättare att passivt och ohämmat släppa in underhållningen vi lyssnar på, ser på och låter okontrollerat tränga in i hjärta och sinne, är en viktig del av livet att lära sig hur man ska agera – lära sig ”att verka av [oss] själva och utan att påverkas” (2 Nephi 2:26). En del av att verkligen verka av sig själv är att ha gott omdöme när man väljer vilken underhållning man ska använda.

I stället för att tanklöst konsumera media i underhållningssyfte måste vi bli medvetna om hur mycket tid vi tillbringar med den och vilka budskap – uppenbara som dolda – den ger. Ryan Holmes, chef för Digital Media Group vid Brigham Young-universitetet, säger att vi måste

MEDIA VÄRD DIN TID

”använda teknik på ett medvetet sätt” och noga överväga ”alla dess konsekvenser”.⁵ Amy Petersen Jensen, ordförande vid avdelningen för teater och mediakonst vid Brigham Young-universitetet, säger att det är viktigt att ”man väljer att engagera sig i aktiva mediasamtal och undvika passiv mediakonsumtion”.⁶

Använd tiden klokt

En del av att vara mer aktiv är att bli medveten om hur mycket tid vi tillbringar med underhållning. Med det stora utbud som finns är det lätt att bara ta in ”vad som än kommer i vår väg via sms, e-post, dataflöde, strömmar och meddelanden.”⁷ Men när vi gör det slösar vi bort ”[vår] prövotids dagar” (2 Nephi 9:27) med tidsödande aktiviteter som inte hjälper oss att bli starkare, klokare, mer kärleksfulla representanter för Jesus Kristus.

I stället för att slösa bort hela kvällar med den senaste videon, den populära nya serien eller statusuppdateringar kan vi medvetet använda tiden till att titta på meningsfull underhållning som förnyar oss. Broder Holmes säger: ”Gör ett medvetet val. Du bestämmer vad, när och hur du ska engagera dig digitalt.”⁸

Välj uppbygglig media

En annan viktig del av att noga välja vår underhållning är att vara uppmärksam på vilka budskap som sänds.

Varje form av underhållning kommunicerar något, oavsett om budskapet är avsiktligt eller inte. När du till exempel ser en film eller läser en bok, fråga dig då vilka budskap den kommunicerar genom symboler, rollfigurer, lyrik och bilder. Vilka värderingar förespråkas? Vilka betenden uppmuntras? Och viktigast av allt: Hjälper den dig att tänka på och vörda Jesus Kristus? Hjälper den dig att förstå hans gudomlighet? Lär den dig något om uppoffringar? Om kärlek? Om osjälviskhet? Säger den något om vikten av familj eller äktenskapets helgd? Om du inte kan se någon evangelierelaterad sanning i underhållningens budskap så är den inte meningsfull och inte värd din tid.

Några kanske känner sig frestade att säga: ”Det är ju bara underhållning – inte skol- eller kyrkrelaterat. Jag behöver inte lära mig något av den.” Men oavsett om du är medveten om det eller inte så påverkas du av ”allt som du läser, lyssnar på eller tittar på”.⁹

När vi med sinne och hjärta bedömer de media vi konsumerar så får vi stunder av reflektion. Professor Jensen kallar de här stunderna för en ”konversation”: ”ett utbyte” – ett samtal fram och tillbaka eller att vi ger och tar medan vi lyssnar och svarar. De bästa samtalen vi har blir ofta stunder av privat omvändelse, för det är ofta under samtal som vi ändrar åsikt, hittar en ny väg eller bestämmer oss för att göra bättre ifrån oss. De förändringar som sker i vår själ under de här stunderna är vanligtvis små, enkla, stegvisa, trösterika och produktiva.”¹⁰

Vi söker efter allt ”som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärd” (Trosartiklarna 1:13). Som representanter för Jesus Kristus måste vi insistera på ”att allt som [vi] läser eller [tittar på] ... undervisar om något gott eller bygger upp något gott i [oss själva] eller i [vår familj]”. Vårt engagemang i underhållning bör vara ”medvetna, helgade gärningar ... som [hjälper oss] få och sprida vår himmelske Faders vision”.¹¹

Vi vet att sådan dygdig, älsklig och berömvärd underhållning – media som är värd vår tid – bygger upp oss, förbereder oss för livets prövningar och stärker vårt lärjungeskap. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. Se ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129, som listar ”sund rekreation” som en av principerna som bygger en lycklig familj.
2. *Vägledning för de unga* (2011), s. 11.
3. Se Dallin H. Oaks, ”Kraftfulla begrepp”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 28.
4. Brad Wilcox, ”If We Can Laugh at It, We Can Live with It”, *Ensign*, mars 2000, s. 29.
5. Ryan Holmes, ”The Truth of All Things”, (brasafton vid Brigham Young-universitetet, 7 maj 2013), speeches.byu.edu.
6. Amy Petersen Jensen, ”Some Hopeful Words on Media and Agency”, (brasafton vid Brigham Young-universitetet, 20 mars 2012), speeches.byu.edu.
7. Holmes, ”The Truth of All Things”, speeches.byu.edu.
8. Holmes, ”The Truth of All Things”, speeches.byu.edu.
9. *Vägledning för de unga*, s. 11.
10. Jensen, ”Media and Agency”, speeches.byu.edu.
11. Jensen, ”Media and Agency”, speeches.byu.edu.

Frånkopplat föräldraskap

Jan Pinborough
Kyrkans tidningar

Frälsaren uttalade tre enkla ord: "Se era små." Nephiterna vände sina blickar mot sina barn. Och det som sedan hände är en av de heligaste händelserna i skrifterna. (Se 3 Nephi 17:23–24.)

Första gången jag såg ett barn på det sättet var när min första dotter var nyfödd. Hennes lilla envisa gråtande hade väckt mig ungefär vid midnatt och jag skulle just mata henne när det hände. Hon öppnade ögonen och tittade storögt rakt i mina ögon en underbar lång stund. När hon och jag verkligen såg på varandra för första gången så kände jag något av det eviga band vi skulle dela.

Neurobiologiska studier har bekräftat hur viktig den här ögonkontakten är mellan föräldrar och barn. Enligt neurobiologen dr Allan N. Schore är den ordlösa kommunikation som sker i sådan ögonkontakt viktig för att barnets hjärna ska utvecklas på rätt sätt.¹ Under senare år fortsätter den här kontakten att vara av största vikt för utvecklingen av våra växande barns hjärna, hjärta och ande.

En sådan ögonkontakt är inte en förströdd, distraherad blick. Det är att visa varandra uppmärksamhet med hjärta och sinne. Det är att ge en så fokuserad uppmärksamhet som säger: "Jag ser dig. Du är viktig för mig."

För dagens föräldrar kräver denna uppmärksamhet ofta disciplinen att "koppla ifrån", ett medvetet val att vända sig bort från våra bildskärmar och stänga av våra digitala apparater. Det kan innebära att vi behöver motstå frestelsen att kolla våra meddelanden eller gå igenom sidorna i våra sociala nätverk. Det kan kräva att man eftertänksamt upprättar personliga regler och familjeregler angående media, att man sätter upp gränser som skyddar den heliga tid som vi dagligen ger varandra i familjen.

Genom att sträva efter att ofta betrakta våra små kan vi vårda våra barns självkänsla, berika våra relationer till varandra och glädjas åt fler av de här heliga stunderna när vi tittar in i våra barns hjärtan. ■

SLUTNOT

1. Se "Relational trauma and the developing right brain: The neurobiology of broken attachment bonds", i *Relational Trauma in Infancy* (2010), av Tessa Baradon, red., s. 19–47.

KOPPLA IFRÅN OCH LYSSNA MED KÄRLEK

"Svaret på vår bön om hur vi ska kunna uppfylla våra barns behov kan vara att koppla bort oss från tekniken oftare. Värdefulla stunder då vi har möjlighet att umgås och prata med våra barn går till spillo när vi distraheras av annat. Varför inte välja en stund varje dag då vi kopplar bort oss från tekniken och återansluter oss till varandra? Stäng helt enkelt av allt. När ni gör det kan det kännas för tyst hemma ett tag, ni kanske till och med känner att ni inte vet vad ni ska göra eller säga. Men när ni sedan ger era barn full uppmärksamhet kommer ett samtal igång och ni kan njuta av att lyssna på varandra."

Rosemary M. Wixom,
Primärföreningens generalpresident, "Orden vi säger",
Liahona, maj 2013, s. 82.

Linda K. Burton
Hjälpföreningens
generalpresident

PRÄSTADÖMETS KRAFT

ÄR TILLGÄNGLIG FÖR ALLA

Prästadömetts myndighet ges via ordination, men prästadömetts kraft är tillgänglig för alla. Rättfärdighet är det som kvalificerar var och en av oss att kunna inbjuda prästadömetts kraft i vårt liv.

Vi har förmånen att leva under den här tiden av kyrkans historia när frågor ställs om prästadömet. Det finns ett stort intresse för och en önskan att lära sig och förstå mer om myndigheten, kraften och välsignelserna som har att göra med Guds prästadöme. Jag hoppas att prästadömetts

lära ska ”falla över [våra själar] som himlens dagg” (L&F 121:45; kursivering tillagd). Jag vittnar om att Herren påskyndar sitt arbete, och det är mycket viktigt att vi förstår hur Herren genomför arbetet så att vi kan ta emot den kraft som kommer av att anpassa sig till hans plan och hans syften.

Herren har alltid genomfört sitt arbete, vilket är att ”åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39), genom sitt prästadömes makt. Därigenom skapades himlen och jorden. Genom prästadömetts förrättningar kan fallets följder övervinnas, tack vare Jesu Kristi försoning. Eftersom

prästadömet har anförtrotts människan för att vår himmelske Faders barn ska kunna välsignas, vill han att vi inbjuder prästadömet kraft i vårt hem för att välsigna och stärka oss som familjer och enskilda.

Under det världsomfattande ledarutbildningsmötet 2013 sade äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum eftertryckligt: "Män är inte prästadömet!"¹ För mig var det en tankeställare och en inbjudan till oss alla att studera, begrunda och lära oss att bättre förstå prästadömet. Om någon, kanske ett barn eller en vän som har en annan tro, ställde följande frågor till dig, kan du då ge ett svar?

- Vad är prästadömet?
- Varför är prästadömet så viktigt?
- Vad menas med prästadömet nycklar?
- Vilka har prästadömet nycklar?

Vad är prästadömet?

Prästadömet är Guds eviga kraft och myndighet varigenom han välsignar, återlöser och upphöjer sina barn. Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum förklarade prästadömet så här: "Prästadömet är det medel varigenom Herren handlar genom människor för att frälsa själar. ... En prästadömsbärare förväntas utöva sin heliga myndighet enligt Guds heliga sinne, vilja och avsikt. *Ingenting i prästadömet är självcentrerat. Prästadömet används alltid för att tjäna, välsigna och stärka andra.*"²

Ingenting i prästadömet är självcentrerat. Prästadömet används alltid för att tjäna, välsigna och stärka andra."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum

förbund och ingen myndighet att välsigna eller döpa, hela eller trösta. ... Det skulle inte finnas något ljus eller något hopp – bara mörker."³

Tanken på att det inte skulle finnas någon prästadömskraft är

När jag har studerat, begrundat och försökt förstå prästadömet har det varit till hjälp att tänka på hur världen skulle se ut *utan* det. Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum utforskade den här tanken när han sade: "Kan ni föreställa er hur mörkt och tomt jordelivet skulle vara om det inte fanns något prästadöme? Om prästadömet kraft inte fanns på jorden skulle motståndaren ha frihet att röra sig och regera hur han ville. Vi skulle inte ha haft den Helige Andens gåva att leda och upplysa oss. Inga profeter skulle tala i Herrens namn. Inga tempel skulle finnas där vi kunde ingå heliga, eviga

nedslående. Jag är en av dem som gläds åt att den här heliga kraften har återställts till jorden genom en Guds profet i den här sista och underbara tidernas fullhets utdelning!

Men äldste Oaks ger följande varning med hänsyftning på prästadömet: "Vi kanske ibland kallar prästadömsbärarna för 'prästadömet', men vi får aldrig glömma att prästadömet inte ägs eller förkroppsligas av dem som bär det. Man bär prästadömet som *ett heligt förvaltarskap, och det skall användas till gagn för både män, kvinnor och barn.*"⁴

Varför är prästadömet så viktigt?

Vi vet att ”den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.”⁵ Som äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Prästadömet myndighet har återställts för att familjer ska kunna beseglas för evigt.”⁶

”Prästadömet myndighet krävs för att utföra evangeliets förrättningar. ... Varje förrättning öppnar dörren till rika andliga välsignelser.”⁷ Jesus förlänade rikets heliga nycklar till Petrus med uppmaningen att ”allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen” (Matt. 16:19).

Vad menas med prästadömet nycklar?

En enkel förklaring på vad prästadömet nycklar är finns i majnumret 2012 av *New Era*:

”Med en nyckelknippa kan du göra mycket som du inte skulle kunna göra annars – komma in i byggnader, köra bil och öppna kofertar bland annat. Nycklar betyder egentligen myndighet och tillgång.

Detsamma gäller prästadömet nycklar. De kontrollerar tillgången till prästadömet välsignelser och förrättningar. ... Prästadömet nycklar utgör rätten att presidera över och leda kyrkan. ... Nycklarna gäller vanligtvis

ett geografiskt område, som en församling, stav eller mission. De har också myndighet över vissa förrättningar och aktiviteter (till exempel dop, sakramentet, missionsarbete och tempelarbete).”⁸

Vilka har prästadömet nycklar?

”Jesus Kristus innehar alla de prästadömet nycklar som hör till hans kyrka. Han har förlänat var och en av sina apostlar alla de nycklar som hör till Guds rike på jorden. Den levande apostel som verkat längst i ämbetet, kyrkans president, är den ende på jorden som är bemyndigad att använda alla prästadömet nycklar (se L&F 107:91–92). ... [Sedan] delegerar [han] prästadömet nycklar till andra prästadömsledare så att de kan presidera inom sina ansvarsområden. ... Inga nycklar ges till presidenter för biorganisationer och deras rådgivare. De ges delegerad myndighet att verka i sitt ämbete.”⁹

Men det finns en skillnad mellan prästadömet myndighet och prästadömet kraft. Prästadömet myndighet ges via ordination, men prästadömet kraft är tillgänglig för alla. Eftersom prästadömet kraft är något vi alla vill ha i våra familjer och hem, vad behöver då *vi* göra för att kunna inbjuda den kraften i våra liv? Personlig rättfärdighet är absolut nödvändigt för att man ska kunna ha prästadömet kraft.

Förstå läran om prästadömet

För det första: Lev värdig den Helige Andens gåva. Eftersom

prästadömet lära förstås bäst genom uppenbarelse är det viktigt att den Helige Anden uppenbarar läran och låter den falla över våra själar.

För det andra: Besök det heliga templet. Vi vet att templet ”är de

heligaste platserna för tillbedjan”¹⁰ och utgör den idealiska miljön för att lära sig om prästadömet genom uppenbarelsens ande.

För det tredje: Läs skrifterna. När vi söker i, begrundar och studerar skrifterna inbjuder vi den Helige Anden att uppenbara viktiga sanningar om prästadömet för oss. Jag rekommenderar att du noga och under bön läser följande: Läran och förbunden kapitel 13, 20, 84, 107 och 121, och Alma 13. Sedan inbjuder jag dig att lära dig prästadömet ed och förbund utantill. Det finns i Läran och förbunden 84:33–44. Om du gör det lovar jag dig att den Helige Anden

vidgar din kunskap om prästadömet och inspirerar och upplyfter dig på underbara sätt.

Jag inbjuder dig också att begrunda Läran och förbunden 121:34–46 och ställa dig sådana frågor som:

- Är mitt hjärta fäst vid det som tillhör världen?
- Strävar jag efter att äras av män eller kvinnor?
- Försöker jag dölja mina synder?
- Är jag högmodig?
- Utövar jag kontroll eller herrevälde eller tvång över mina barn, min maka eller andra?
- Strävar jag uppriktigt efter att utöva sådana rättfärdiga principer som överbevisning, ödmjukhet, långmodighet, välvilja, mildhet och uppriktig kärlek?
- Pryder jag alltid mina tankar med dygd?

- Längtar jag efter att ha den Helige Anden som ständig ledsagare?

Orden *överbevisning, ödmjukhet, långmodighet, välvilja, mildhet* och *uppriktig kärlek* fick en mycket personlig betydelse för mig när jag kom att tänka på en välsignelse som jag hade bett min far om för många år sedan.

När jag var ung ensamstående vuxen hade jag ett svårt beslut att fatta. Liksom jag hade gjort flera gånger tidigare gick jag till min far och bad om en fars välsignelse. Jag väntade mig att han omedelbart skulle uppfylla min önskan så jag blev förvånad när han svarade: "Jag behöver lite tid för att förbereda mig för att ge dig den här välsignelsen. Är det okej om vi väntar några dagar?"

Intressant nog har jag nu, 40 år senare, glömt vad han sade i den där välsignelsen, men jag glömmmer aldrig vilken djup vördnad min far hade för det heliga prästadömet när han förberedde sig andligt för att ge mig en fars välsignelse. Han förstod principerna som undervisas i Läran och förbunden 121 och var fast besluten att följa dem för att vara kvalificerad att välsigna sin familj med prästadömetets kraft.

De levande profeternas ord

Det är min förmån att arbeta tillsammans med inspirerade profeter, siare och uppenbarare nästan på daglig basis. Om vi verkligen vill känna till prästadömetets lära har vi en pålitlig och gudagiven levande resurs:

profeter, siare och uppenbarare. Jag vittnar om att de är Guds män som har prästadömetets kraft därför att de är rättfärdiga.

I ett tal under en generalkonferens nyligen sade äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum: "Vår himmelske Faders stora plan genomsyras av prästadömet och i den har män ett unikt ansvar att förvalta prästadömet, men de är inte prästadömet. Män och kvinnor har olika men lika viktiga roller. På samma sätt som en kvinna inte kan bli gravid utan en man, kan inte en man till fullo utöva prästadömetets kraft för att bilda en evig familj utan en kvinna. Med andra ord, i ett evigt perspektiv delas både kraften att skapa liv och prästadömetets kraft av man och hustru."¹¹

Jag håller på att lära mig att kvinnans moraliska inflytande är en kompletterande gåva till prästadömet. Under ett tal till kvinnorna i kyrkan, sade president Howard W. Hunter (1907–1995): "Vi bönfäller er att utöva ert mäktiga goda *inflytande* och därigenom stärka våra familjer, vår kyrka och våra samhällen."¹² Under en generalkonferens nyligen sade äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum till kvinnorna: "Vare sig du är ensamstående eller gift, vare sig du har fött barn eller inte, vare sig du är gammal, ung eller mitt emellan, är din moraliska auktoritet livsviktig."¹³

Äldste Ballard sade i samma anda: "Det finns inget i den här världen som är så personligt, så fostrande och så livsförändrande som en rättfärdig

kvinnas *inflytande*.”¹⁴

Vi har tagit upp några av de frågor som rör Guds heliga prästadöme, men det finns otvivelaktigt fler.

Först lyder du, sedan förstår du

Jag avslutar med en upplevelse som har hjälpt mig hantera obesvarade frågor. För några år sedan inbjöds min make och jag till en sammankomst med många av kyrkans erfarna ledare. En ny presiderande ämbetsman hade nyligen kallats och i slutet av mötet ställdes en mycket svår och kontroversiell fråga. Med insikt om frågans svårighet uppsände min make och jag genast uppriktiga böner till vår himmelske Fader till förmån för den nya ledaren. När han kom fram till podiet för att svara på frågan såg jag en förändring i hans ansikte. Han stod upp majestätiskt, rakryggad och talade med kraft från Herren.

Hans svar lät ungefär så här: ”Broder, jag vet inte hur jag ska besvara din fråga. Men jag ska tala om för dig vad jag vet. Jag vet att Gud är vår evige Fader. Jag vet att Jesus Kristus är världens Frälsare och Återlösare. Jag vet att Joseph Smith såg Gud Fadern och hans älskade Son, Jesus Kristus, och att han var redskapet genom vilket prästadömet kraft återställdes till jorden. Jag vet att Mormons bok är sann och att den innehåller Jesu Kristi evangeliums fullhet. Jag vet att vi har en levande profet i dag som talar för Herren för att välsigna oss. Nej, jag

Guds prästadöme är ett heligt ansvar givet till män, kvinnor och barn så att vi kan återvända som familjer för att bo tillsammans för evigt i Guds närhet.

prästadömskraft och myndighet det här är. ■

Från ett tal under en kvinnokonferens vid Brigham Young-universitetet den 2 maj 2013.

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”Prästadömet kraft i familjen” (världsomfattande ledarutbildningsmöte); www.lds.org.

vet inte svaret på din fråga, men allt det här andra vet jag. Resten accepterar jag genom tro. Jag försöker följa det enkla uttalande om tro jag fick höra för många år sedan av Marjorie Hinckley, hustru till president Gordon B. Hinckley, som sade:

Guds prästadöme är ett heligt förtroende som getts för att välsigna män, kvinnor och barn, så att vi kan återvända som familjer för att bo tillsammans för evigt i Guds närhet. Rättfärdighet är det som kvalificerar var och en av oss att kunna inbjuda prästadömet kraft i vårt liv. Må den här läran falla över vår själ och föra oss närmare honom vars kyrka och

2. David A. Bednar, ”Himlens krafter”, *Liahona*, maj 2012, s. 48; kursivering tillagd.
3. Robert D. Hales, ”Välsignelser genom prästadömet”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 33.
4. Dallin H. Oaks, ”Hjälpföreningen och kyrkan”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 36; kursiveringen tillagd.
5. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
6. Russell M. Nelson, ”Vårda er om äktenskapet”, *Liahona*, maj 2006, s. 37.
7. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.1.2.
8. ”Priesthood Keys”, *New Era*, maj 2012, s. 38.
9. *Handbok 2*, 2.1.1.
10. Handledning för skriftstudier, ”Templet, Herrens hus”; scriptures.lds.org.
11. M. Russell Ballard, ”Detta är mitt verk och min härlighet”, *Liahona*, maj 2013, s. 19.
12. *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 157; kursivering tillagd.
13. D. Todd Christofferson, ”Kvinnans moraliska styrka”, *Liahona*, nov. 2013, s. 30.
14. *Döttrar i mitt rike*, s. 156; kursivering tillagd.

SISTA DAGARS HELIGA I Italien ETT ARV AV TRO

Lia McClanahan

Kyrkans historia i Italien började på Nya testamentets tid när en grupp trofasta kristna bodde i det romerska imperiets huvudstad. Bibeln säger inte vilka som ursprungligen tog evangeliet till Rom, men en gren av kyrkan hade funnits där i "många år" (Rom. 15:23) när aposteln Paulus skickade ett brev till romarna omkring år 57 E. KR.

Paulus beskrev de kristna i Rom som "fyllda av godhet" (15:14). Han var bekant med några av dem, och hans brev innehåller en lång lista över heliga som han hade kära och skickade hälsningar till (se 16:1–15).

Paulus lovprisade dessa kristna för deras tro och sade att han bad innerligt för dem. Han längtade efter att få träffa dem och hoppades att Gud skulle bevilja att han besökte dem snart (se 1:8–15).

När han till slut kom till Rom var det som fånge, men kyrkans medlemmars förväntan inför hans ankomst var sådan att några av bröderna färdades nästan 7 mil för att träffa honom vid Forum Appii. När han fick se dem "tackade han Gud och fick nytt mod" (Apg. 28:15).

Senare led Paulus martyrdöden i Rom där kristna förföljdes svårt av Nero och andra kejsare. Så småningom avföll kyrkan, men de första romerska heliga lämnade ett arv av tro efter sig i imperiets mitt och banade därmed vägen för kristendomens spridning till resten av världen.

Ungdomar i Roms östra stav hjälper till att städa i och måla ett härbärke för hemlösa.

* 63 F. KR.: Den romerska militärledaren Pompejus erövrar Jerusalem som blir en del av det romerska imperiet.

45 E. KR.: Aposteln Paulus, en romersk medborgare, påbörjar sin första missionsresa genom det romerska imperiet.

64: De kristna får skulden för den stora branden i Rom och börjar förföljas av den romerska regeringen.

◀ 313: Konstantin blir den första kristna romerska kejsaren och legaliserar kristendomen.

380: Kejsar Theodosius I gör kristendomen till romerska imperiets statsreligion och banar vägen för att kristendomen ska spridas runtom i världen

Ett folk som gömmts av Herren

År 1849 kallades äldste Lorenzo Snow (1814–1901) i de tolv apostlarnas kворum att upprätta en mission i Italien. När han funderade över var han skulle börja fick han höra talas om valdenserna, ett religiöst samfund i Piemontebergen i nordvästra Italien.

Valdenserna hade fått utstå svåra förföljelser under sju århundraden på grund av sin tro. De existerade sju hundra år före den protestantiska reformationen och predikade att Kristi tidiga kyrka hade avfallit. De avskilde sig från den romersk-katolska kyrkan, stämplades som kättare och drevs från stad till stad, torterades och döddes. I stället för att avsäga sig sin tro flydde de högt upp bland bergen.¹

”Ett överflöd av ljus tycktes genomströmma mitt sinne när jag tänkte på [valdenserna]”, skrev äldste Snow. I ett brev hem skrev han: ”Jag tror att Herren har hållit ett folk gömt i Alperna.”²

I andra regioner i Italien var lagarna inte förmånliga i fråga om missionsaktivitet. Men två år innan äldste Snow anlände hade valdenserna i Piemonteområdet beviljats religionsfrihet efter århundraden av förföljelse.³ Inte bara det; flera av dem hade fått anmärkningsvärda drömmar och syner som förberedde dem för att ta emot missionärernas budskap.⁴

Åtföljd av två missionärskamrater invigde äldste Snow Italien för evangeliets predikande den 19 september 1850. Äldste Snow skrev: ”Efter den dagen började tillfällen uppenbara sig för att förkunna vårt budskap.”⁵

Under de kommande fyra åren möttes missionsarbetet av både framgång och motstånd. De gav ut två broschyrer om kyrkan och en italiensk översättning av Mormons bok. De döpte ett antal nyomvända. Men 1854 hade framgången avtagit och missionärerna kallades till andra områden. De mest trofasta nyomvända emigrerade till Utah och förföljelseorna ökade. 1862 inställdes all aktiv proselytering och missionen stängdes 1867.

* Alla tidiga datum är ungefärliga.

Den italienska missionen var bara aktiv i 12 år, men under den tiden omvändes tolv familjer och sju enskilda som senare emigrerade till Utah. De valdenser som tog emot evangeliet gav styrka åt kyrkan i Utah och i dag kan tiotusentals medlemmar spåra sitt arv tillbaka till de sjuttio-två trofasta valdenser som lämnade sina förfäders hem för att förena sig med de sista dagars heliga i Klippiga bergen.⁶

Arbetet påskyndas

När den italienska missionen hade stängts utfördes inget officiellt missionsarbete i Italien på nästan 100 år. När evangeliets ljus på nytt började skina över Italien så var det

uppsände en bön där han återinvigde Italien för evangeliets predikande.

Tio år efter att missionen hade öppnat hade antalet medlemmar i Italien ökat från omkring 300 till 5 000. Det antalet hade fördubblats 1982. Under de senaste åren har tillväxten varit dramatisk. Från 2005 till 2010 bildades fyra nya stavar så att det blev totalt sju stavar. I dag finns det nästan 25 000 sista dagars heliga i Italien.

Kyrkan etableras

Äldste Craig A. Cardon i de sjuttios kворum är en av de tusentals sista dagars heliga vars släktlinje leder tillbaka

► 1173: Pierre Valdes från Lyon i Frankrike startar en rörelse för att återvända till det ursprungliga evangeliet som undervisades av Kristus och hans apostlar.

1215: Valdes och hans efterföljare valdenserna – varav några bodde i Italien – stämplas som kättare och förföljs

1843: Giuseppe (Joseph) Toronto döps i Massachusetts i USA – den första italienaren som blir medlem i kyrkan

1848: Kung Carlo Alberto av Piemonte-Sardinien beviljar religionsfrihet för valdenserna

◀ 1850: Äldste Lorenzo Snow påbörjar missionsarbetet i Italien tillsammans med äldsterna Joseph Toronto och B. H. Stenhouse

1852: En italiensk översättning av Mormons bok ges ut

mitt under andra världskriget när sista dagars heliga militärer från USA stationerades i städer runtom i Italien. De här medlemmarna bildade grupper som träffades och hade söndagsmöten, och grupperna fortsatte med det efter kriget när medlemmarna tilldelades olika militärbaser i Italien.

Under de kommande 20 åren påskyndade Herren sitt arbete. Italienare började bli medlemmar i kyrkan efter att ha träffat missionärer i intilliggande länder. Militärgrupper med medlemmar i Neapel och Verona organiserades i grenar under ledning av Schweizmissionen. Missionen lät översätta Mormons bok till italienska på nytt och ge ut den. Tiden när missionärerna åter skulle sändas till Italien närmade sig.

År 1964 organiserades Italien som ett distrikt i Schweizmissionen och snart skickades italiensk-talande missionärer till flera städer. År 1966 organiserades Italienmissionen, 99 år efter att den ursprungliga missionen hade stängts. Äldste Ezra Taft Benson (1899–1994) i de tolv kворum

Ezra Taft Benson (i mitten) träffar missionärerna i den nybildade Italienmissionen.

▲ **Träffa några**

italienska heliga: De inspirerande berättelserna om tre italienska sista dagars heliga finns på internetversionen av den här artikeln på liahona.lds.org.

till Phillipe Cardon, en valdenser som blev medlem och emigrerade till Utah 1854. Äldste Cardon har sett Herrens arbete utvecklas i hans förfäders land, först som missionär i den nyöppnade Italienmissionen på 1960-talet och sedan som president för Italienmissionen Rom på 1980-talet.

När äldste Cardon kallades att bli missionspresident 1983 var alla kapell i Rom hyrda byggnader utom ett. På den tiden betalades nya kyrkobyggnader delvis genom donationer från medlemmarna i området.

hängivenhet var en viktig del av det som gjorde att kyrkan kunde fortsätta växa så att en stav kunde organiseras och att ett tempel nu byggs i Rom.”⁷

Före sin kallelse som generalauktoriteten återvände äldste Cardon till Italien 2005 för att vara närvarande när Roms stav bildades. Det var en härlig upplevelse. ”Prästadömet styrka fanns där”, säger han, ”prästadömet nycklar, den skriftliga definitionen av en tillflyktsort – en stav – nu etablerad i Rom.”

1854: Missionsarbetet avtar allteftersom förföljelserna ökar och missionärerna byter fokus till Schweiz. Valdensiska nyomvända börjar emigrera till Salt Lake City.

1862: All aktiv proselytering upphör

1944: Militärgrupper bestående av medlemmar etableras i Italien

◀ *1964: Kyrkan publicerar en ny italiensk översättning av Mormons bok. Schweizmissionen organiserar ett italienskt distrikt.*

▶ *1966: Italienmissionen organiseras. Äldste Ezra Taft Benson återinviger Italien för evangeliets predikande.*

Eftersom det behövdes pengar för att bygga flera byggnader såg det omöjligt ut på pappret för medlemmarna att bidra med så mycket. Efter att ha bett om saken inbjöds de italienska medlemmarna att ta pengarna de skulle ha spenderat på julen det året och donera dem till byggnadsfonden. I stället för julklappar skulle familjerna lägga en tegelsten under julgranen som skulle representera deras offer.

”Det som hände sedan var mirakulöst”, säger äldste Cardon. ”Bidragen översteg behovet. Tack vare detta och att de heliga fortsatte att betala tionde trofast utgöt Herren en rik andlig välsignelse över missionen och över de heliga i området när de villigt gjorde allt de kunde för att etablera kyrkan. Jag är övertygad om att deras

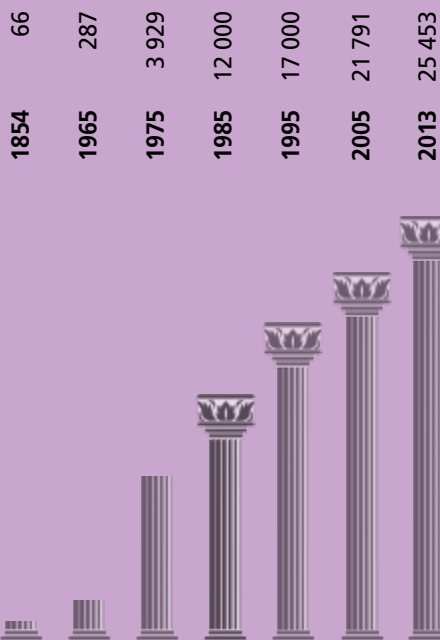
Möteshuset i Catania församling på Siciliens kust. Catania gren bildades formellt 1967, ett år efter att Italienmissionen hade organiserats.

Ett tempel i Rom.

Under generalkonferensen i oktober 2008, när president Thomas S. Monson tillkännagav att ett tempel skulle byggas i Rom, kunde man höra flämtningar och viskningar i hela konferenscentret. I Italien ropade församlingar med heliga av glädje. En syster minns: ”Vi åkte hem som på vingar, med glädje i hjärtat.”

Varför är tanken på ett tempel i Rom så betydelsefull? Förutom att medlemmarna är medvetna om templets djupa andliga betydelse så har de en känsla för stadens historiska betydelse, säger äldste Cardon. ”Styret och makten under dess speciella tid; upptäckarna, konstnärerna,

MEDLEMMAR I ITALIEN

KYRKAN I ITALIEN I DAG*

Medlemmar: 25 453
Missionärer: 2
Stavar: 7
Församlingar: 46
Grenar: 52
Distrikt: 5
Tempel: 1
(under uppförande)
Släktforskningscentrer: 49

*1 december 2013

1972: President Harold B. Lee besöker medlemmar i Italien. Han är den första presidenten i kyrkan som besökt landet i de sista dagarna

1981: Milano stav organiseras, den första staven i Italien

1993: Kyrkan får lagligt erkännande och kan formellt äga egen dom och förrätta vigslar som är godkända enligt landets regering.

◀ 2008: Templet i Rom tillkännages av president Thomas S. Monson

2012: Kyrkan ges den högsta juridiska status som beviljas religioner i Italien.

vetenskapsmännen och uppfinnarna som har bidragit med så mycket till världen; samt välsignelsen av Roms religiösa kraft har hjälpt till att sprida kristendomen runtom i världen. Allt detta är en del av Roms historia, och nu finns där ett Herrens tempel.” Under första spadtagsceremonin 2010 sade president Monson: ”Med tanke på templet som ska byggas på den här platsen så betyder det allt för de sista dagars heliga.”⁸

I över 40 år har de italienska medlemmarna rest till templet i Bern, några i två dagar för att komma dit. Massimo De Feo, tidigare president för Roms stav och nu områdessjuttio, menar att templet i Rom är ett tecken på att Herren har sett åren av tjänande och uppoffringar som de sista dagars heliga har gjort och att han uppmärksammar deras stora önskan att få ett tempel.

När tillkännagivandet om templet gjordes, säger äldste De Feo, var glädjen lika stor som den som upplevs i ett stadion när ett lag vinner i sista sekund. Glädjen liknade den som han

föreställde sig fanns i förut tillvaron när frälsningsplanen tillkännagavs. De heliga kramades, log och grät. Det var sann lycka.

”Det är underbart att få tjäna Herren under den här tiden”, säger äldste De Feo, ”så speciellt för Italien, för Rom.” Han vittnar: ”Jag vet att Herren storligen välsignar den här delen av sitt rike.”⁹ ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. Se Ronald A. Malan, ”Waldensian History: A Brief Sketch”, undersökning av valdensiska familjer, www.waldensian.info/History.htm.
2. Lorenzo Snow, *The Italian Mission* (1851), s. 10–11.
3. Lorenzo Snow, *The Italian Mission* (1851), s. 10–11.
4. Diane Stokoe, ”The Mormon Waldensians” (magisteravhandling, Brigham Young-universitetet, 1985), s. 26–27. För ett exempel på en sådan dröm, se Elizabeth Maki, ”Suddenly the Thought Came to Me’: Child’s Vision Prepares Her Family for the Gospel”, 3 juni 2013, history.lds.org/article/marie-cardon-italy-conversion.
5. Lorenzo Snow, *The Italian Mission*, s. 15, 17.
6. Stokoe, ”The Mormon Waldensians”, s. 1–5, 71–84.
7. Craig A. Cardon, från en intervju med författaren i juni 2013.
8. Thomas S. Monson i Jason Swenson, ”Rome Italy Temple Ground-breaking”, *Church News*, 23 okt. 2010, ldschurchnews.com.
9. ”Interview with President Massimo De Feo—Italy—Episode 1”, *Into All the World* (arkiverat radioprogram); mormonchannel.org.

**Äldste
Jeffrey R. Holland**
i de tolv apostlarnas
kvorum

UPPMANINGEN ATT VARA kristuslik

I Israels historia under årens gång, när syndfullheten ökade och när alltför kraftig sekularisering av livet tillsammans med hedningarna började underminera de moralnormer och de bud som Gud hade gett, sände han förbundets barn återigen på flykt ut i vildmarken för att börja om på nytt och återupprätta Sion.

På Gamla testamentets tid tvangs Abraham, förbundets fader, fly för livet från Kaldéen – eller Babylonien – i sitt sökande efter ett helgat liv i Kanaan, det vi nu kallar det heliga landet (se Abraham 2:3–4). Men det dröjde inte många generationer förrän Abrahams efterkommande förlorade sitt Sion och befann sig i slaveri i det avlägsna, avgudadyrkande Egypten (se 2 Mos. 1:7–14). Så Mose behövde uppresas till att leda löftets barn ut i ödemarken igen.

Några få sekel senare inträffar en händelse som för oss är särskilt intressant, när en av de här israelitiska familjerna, ledd av en profet som hette Lehi, befalldes att fly från Jerusalem eftersom Babylon stod än en gång för dörren! (Se 1 Nephi 2:2.) Föga anade de att de skulle till en helt ny kontinent för att upprätta Sion på ett helt nytt sätt (se 1 Nephi 18:22–24). Och de visste inte att samma sak redan tidigare hänt med en grupp av deras förfäder som kallas Jarediter (se Ether 6:5–13).

Det är intressant för alla som firar evangeliets återställelse att kolonisationen av Amerika gjordes av en grupp som flydde från sina tidigare hemländer för att få dyrka Gud så som de önskade. En framstående lärd man bland puritanerna i Amerika kallade den här händelsen ”kristenhetens ärende ut i vildmarken”, det nutida Israels försök att befria sig från den gamla världens gudlöshet och än en gång söka himlens vägar i ett nytt land.¹

***Gud kallar oss i dessa
senare dagar att bli mer
kristuslika och mer heliga än
vi är nu i vår beslutsamhet
att leva efter evangeliet och
upprätta Sion.***

Jag vill påminna er om en sista flykt. Det var när vår egen kyrka, ledd av våra egna profeter, ledde våra egna religiösa förfäder. Joseph Smith jagades genom staterna New York, Pennsylvania, Ohio och Missouri och mördades till sist i Illinois. Häri ser vi ett upprepande i vår tid av hur Israels barn återigen söker efter en avskild plats åt sig själva. Brigham Young (1801–1877), Amerikas Mose som han beundrade har kallats, ledde de heliga till bergens dalar så som de trötta pionjärerna sjöng:

*Vi platsen nått, som Gud för oss berett,
fjärran hän, långt i väst,
undgått den värld som smädat och belett,
där Guds folk trives bäst.²*

Sion. Löftets land. Det nya Jerusalem. Under mer än 4000 år av förbundets historia har detta varit mönstret: Fly och sök. Fly och starta om. Undfly Babylon. Bygg Sions skyddande murar. Fram till vår tid.

Bygg upp Sion där du är

Ett av vår utdelnings särdrag är det föränderliga sätt på vilket vi upprättar Guds rike på jorden. Den här tidsutdelningen är en tid för mäktig och allt snabbare förändring. Och en sak som förändrats är att Guds kyrka aldrig mer kommer att fly. Den kommer aldrig mer att lämna Ur för att lämna Haran för att lämna Kanaan för att lämna Jerusalem för att lämna England för att lämna Kirtland för att lämna Nauvoo för att bege sig vem vet vart.

Nej, som Brigham Young sade om oss alla: ”Vi har kastats ur askan i elden, från elden till mitt på golvet, och här är vi nu och här skall vi stanna.”³

Det här blev ett uttalande för kyrkans medlemmar över hela världen. I de sista dagarna, i vår tidsutdelning, har vi blivit tillräckligt mogna för att sluta fly. Vi har blivit mogna nog att plantera våra fötter, våra familjer och våra grundvalar i varje nation, släkte, tungomål och folk *för gott*. Sion finns överallt – överallt där kyrkan finns. Och med den

förändringen ser vi inte längre Sion som *var* vi ska leva, utan *hur* vi ska leva.

För att rama in det här nya uppdraget vill jag tala om tre händelser.

Tre händelser och tre lärdomar

1. För några år sedan var en ung vän till mig – en återvänd missionär – med i ett universitetslag i basketboll i Utah. Han var en strålande ung man, en duktig basket-spelare, men han fick inte spela så mycket som han hade hoppats på. Just hans talang och förmåga var inte exakt det laget behövde i det här skedet av både lagets och hans utveckling. Det händer inom idrotten. Så med fullt stöd och välgångsönsknningar från lagledare och lagkamrater gick min unge vän över till en annan skola där han hoppades kunna bidra med lite mer.

Allt stämde på den nya skolan, och min vän var snart med i startfemman. Och vad tror ni hände? Spelschemat gjorde att den här unge mannen återvände för att spela mot sitt gamla lag i Salt Lake City.

De hemska skymfer som östes från läktaren över den här unge mannen den kvällen – en nygift man som betalade sitt tionde, verkade i äldstekvorumet, deltog i frivilligt ungdomsarbete i den här staden och som ivrigt väntade

på ett nytt litet barn som skulle komma till honom och hans fru – skulle inte behöva upplevas av någon, någonstans, någon gång, oavsett idrott eller universitet eller oavsett de personliga beslut som han fattat.

Tränaren för det besökande laget, något av en legend i sitt

yrke, vände sig till honom efter en mycket bra match och sade: ”Vad är det som händer? Du är ju hemmasonen som lyckats. Det här är ditt folk. De är dina vänner.” Men värst av allt var att han sedan förbryllat sade: ”Är inte de flesta här medlemmar i din kyrka?”

2. Jag inbjöds att tala vid en stavsbrasafton för ensamstående vuxna. När jag kom in genom bakhörren i stavscentret kom en ung kvinna i 30-årsåldern in i byggnaden ungefär samtidigt. Även i den trängsel som rådde i kön fram mot kapellet var det svårt att inte lägga märke till henne. Som jag minns det hade hon ett par tatueringar, några olika öron- och näsringar, en spikfrisyr i alla färger som finns att få glasstrutar i, en kjol som var för kort och en blus som var för lågt skuren.

Två frågor kom till mitt sinne: Var den här unga kvinnan en avsigkommen själ av en annan tro som hade letts dit – eller ännu bättre inbjudits dit av någon – till en andaktsstund under Herrens ledning för att hjälpa henne finna den frid och ledning som evangeliet kunde ge hennes liv? Eller var hon en medlem som kommit lite på sidan om från några av de förhoppningar och normer som kyrkan uppmuntrar för sina medlemmar men som ännu kände gemenskap och hade valt att komma till den här kyrkan den kvällen?

3. Under invigningen av templet i Kansas City bodde jag och syster Holland hos broder Isaac Freestone som var polis till yrket och högräst i Liberty stav i Missouri. Han berättade för oss att han sent en kväll hade kallats att utreda ett klagomål i ett särskilt besvärligt område i staden.

Mitt i vrålande musik och med lukten av marijuana i luften fann han en kvinna och några män som drack och pratade rått, alla tydligen helt omedvetna om de fem små barn – i åldrarna två till åtta år – som satt tätt samman i ett rum och försökte sova på ett smutsigt golv utan säng, madrass eller kuddar – där fanns ingenting.

Broder Freestone tittade i kökets lådor och kylskåp för att se om där fanns någon burk, kartong eller låda med mat av något slag – men han kunde inte hitta någonting. Han sade att hunden som skällde på gården hade mer mat än de där barnen.

I moderns sovrum fanns bara en madrass, den enda i huset. Han letade tills han fann några lakan, lade dem på madrassen och stoppade om de fem barnen i den provisoriska bädden. Sedan, med tårar i ögonen, knäböjde han och uppsände en bön till sin himmelske Fader om beskydd för barnen och sade god natt.

När han steg upp och gick mot dörren hoppade ett av barnen upp ur bädden och sprang fram till honom, tog honom vid handen och vädjade: ”Du kan väl adoptera mig, *snälla?*” Med ännu fler tårar i ögonen lade han tillbaka barnet i bädden, fann den drogpåverkade modern (männen hade sedan länge flytt) och sade till henne: ”Jag kommer tillbaks i morgon, och himlen hjälpe dig om

jag inte ser några ändringar här när jag kommer in genom dörren. Och det blir fler förändringar efter det. Det har du mitt ord på.”⁴

Vad har de här tre händelserna gemensamt? De är tre små, helt olika exempel ur verkliga livet på Babylon – ett lika dumt som föraktligt beteende vid en basketmatch, ett exempel på kulturella och personliga utmaningar för dem som lever annorlunda än vi och ett stort och mycket allvarligt problem.

Lärdom 1: Lämna aldrig religionen utanför dörren

Låt oss först avsluta basketmatch-händelsen. Dagen efter matchen blev det en offentlig utredning och en kallelse till omvändelse. Då sade en ung man ungefär så här: ”Hör ni. Vi pratar om basket här, inte Söndagsskolan. Den som sig i leken ger får leken tåla. Vi betalar en hel del för att se de här matcherna. Vi kan uppföra oss som vi vill. Vi lämnar religionen utanför dörren.”

”Vi lämnar religionen utanför dörren”? Lärdom nummer ett för Sions upprättande i det tjugoförsta århundradet: Vi lämnar *aldrig* religionen utanför dörren.

Ett sådant lärjungeskap kan vi inte ha – det är inget

lärjungeskap alls. Som profeten Alma sade ska vi ”stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där [vi] må befinna [oss]” (Mosiah 18:9) – *inte* bara ibland, här och där eller när vårt lag leder stort.

Vilken situation, provokation eller vilket problem det än gäller kan ingen sann Kristi lärjunge lämna religionen utanför dörren.

Lärdom 2: Visa medkänsla men var lojal mot buden

Det leder mig till den unga kvinnan på brasaftonen. Hur man än reagerar på henne är regeln alltid att vårt uppträdande måste återspegla vår religion och tro och vår hängivenhet mot evangeliet. Det vi gör i en sådan situation måste göra saker och ting bättre, inte sämre. Vi får inte handla eller reagera så att vi blir skyldiga till ett större felsteg än hennes.

Det betyder inte att vi inte har åsikter, att vi inte har normer, att vi helt bortser från gudagivna ”du skall” och ”du skall inte” i livet. Men det innebär absolut att vi ska leva efter de normerna och försvara de här buden på ett rättfärdigt sätt, så bra vi kan, så som Frälsaren levde efter och försvarade dem. Och han gjorde alltid det som

borde göras för att göra situationen bättre – från att undervisa om sanningen till att förlåta syndare och rensa templet.

Så med vår nya bekantskap börjar vi framför allt med att minnas att hon är en Guds dotter av evigt värde. Vi börjar med att komma ihåg att hon är någons dotter. Vi börjar med att vara tacksamma att hon är på en kyrkans aktivitet och inte undviker den. Kort sagt, vi försöker vara vårt bästa i den här situationen med en önskan att hjälpa henne vara sitt bästa.

Vi ber tyst: Vad är det rätta att göra här? Vad är det rätta att säga? Vad kan i *shutändan* göra den här situationen bättre? Att ställa de här frågorna och verkligen försöka göra det Frälsaren skulle ha gjort är vad jag tror han menade med orden "Döm inte efter skenet, utan fäll en rätt dom!" (Joh. 7:24)

Kyrkan får aldrig tona ner sin lära för att vinna social goodwill eller politiska fördelar eller av någon annan anledning. Det är bara den uppenbarade sanningens fasta mark som ger oss fotfäste så att vi kan lyfta någon annan som kan känna sig vilsen eller övergiven. Vår medkänsla och vår kärlek – grundläggande egenskaper och krav i vår kristna tro – får *aldrig* tolkas som att vi kompromissar med buden.

När vi ställs inför sådana situationer kan det vara mycket svårt och förvirrande. Ungdomar kan ställa frågan: "Vi tror ju att vi bör leva på ett visst sätt och inte göra vissa saker, men måste vi tvinga andra att göra likadant? Har de inte sin fria vilja? Är vi inte självgoda och dömande och tvingar vår tro på andra när vi kräver att *de* ska handla på ett visst sätt?"

I en sådan situation måste man vara finkänslig och förklara varför vissa principer försvaras och *vissa* synder motarbetas *varhelst de påträffas* eftersom de frågor och lagar som berörs *inte* bara är sociala eller politiska utan eviga till sina följder. Även om vi är angelägna att inte förtörna dem som tror annorlunda än vi, är vi ännu mer angelägna att inte förtörna Gud.

Det är som när en tonåring säger: "Nu när jag kan köra vet jag att man ska stanna vid rött ljus, men måste vi döma och tvinga alla andra att stanna vid rött ljus? Måste *alla* göra som vi gör? Har inte andra sin fria vilja? Måste de uppföra sig som vi gör?" Då måste man förklara att jo, vi hoppas att *alla* stannar vid rött ljus. Och man måste göra det *utan* att förringa dem som begår överträdelser eller som tror annorlunda än vi därför att ja, de har moraliska frihet.

Det finns många olika trosuppfattningar i världen och det finns handlingsfrihet för alla, men ingen har rätt att handla som om Gud vore stum i de här frågorna eller som om buden bara gäller när alla är överens om dem. I det tjugoförsta århundradet kan vi inte fly längre. Vi måste kämpa för lagar och omständigheter och miljöer som tillåter fritt utövande av religion och vår frihet däri. Det är ett sätt att stå ut med att vara i men inte av Babylon.

Jag känner inte till någon viktigare förmåga och ingen större integritet att demonstrera i en värld från vilken vi inte kan fly än att försiktigt vandra på den stigen – att ta moralisk ställning enligt vad Gud förkunnat och de lagar han gett, men att göra det med medkänsla, förståelse och kärlek.

Lärdom 3: Använd evangeliets värderingar till nytta för samhällen och länder

Det är inte många av oss som blir poliser, socialarbetare eller domare, men vi bör alla bry oss om andras välfärd och vårt samhälles moraliska trygghet. Angående behovet av att vi påverkar samhället utanför vårt hems väggar, har äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum sagt:

"Förutom att skydda våra egna familjer bör vi med ljuset som redskap skydda vårt samhälle. Frälsaren sade: 'Låt ...

ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen.' ...

I vår alltmer orättfärdiga värld är det nödvändigt att värderingar grundade på religiös tro är en del av det offentliga samtalet. ...

Religiös tro är en källa till ljus, kunskap och visdom och gynnar samhället på ett dramatiskt sätt.”⁵

Om vi inte ger evangeliets välsignelser till våra samhällen kommer vi aldrig att ha tillräckligt med poliser – det finns aldrig tillräckligt många Isaac Freestone – för att framtvunga moraliskt beteende även om det gick att framtvunga. Och det gör det inte. Barnen i det där hemmet utan mat eller kläder är söner och döttrar till Gud. Den modern, som är mera skyldig eftersom hon är äldre och borde ta större ansvar, är också en Guds dotter. Sådana situationer kan

kräva viss hårdhet, kanske till och med juridiska åtgärder, men vi måste försöka hjälpa när och där vi kan eftersom vi inte lämnar vår religion utanför dörren även i fall av oansvarigt beteende.

Nej, vi kan inte göra allt, men vi kan göra något. Och som svar på Guds kallelse är Israels barn de som ska göra det – inte fly från Babylon den här gången utan gå till anfall. Utan att vara naiva kan vi leva vår religion så starkt och orubbligt att vi finner alla slags möjligheter att hjälpa familjer, välsigna grannar och skydda andra, däribland det uppväxande släktet.

Visa din kärlek till Jesus Kristus

Sista dagars heliga är kallade att vara surdegen i brödet, saltet som inte förlorar sin sälta, ljuset som ställs på en

*Sista dagars heliga är kallade att
vara surdegen i brödet, saltet som
inte förlorar sin sälta, ljuset som
sätts på en kulle för att aldrig
gömmas under en skäppa.*

kulle för att aldrig gömmas under en skäppa. Så börja presentera!

Om vi handlar rätt och talar rätt och sträcker oss ut generöst med ord och handlingar, när då Frälsaren förkortar sitt verk i rättfärdighet och säger att det inte finns mer tid i denna sista stora tidsutdelning och kommer i sin härlighet, då ska han finna oss – er och mig och oss alla – när vi gör vårt bästa, försöker leva efter evangeliet, försöker förbättra vårt liv och vår kyrka och vårt samhälle så gott vi kan.

När han kommer vill jag *verkligen* bli ertappad med att leva efter evangeliet. Jag vill bli överraskad medan jag sprider tron och gör någonting gott. Jag vill att Frälsaren ska säga till mig: ”Jeffrey, jag känner inte igen dig på din titel utan på ditt liv, ditt sätt att försöka leva och de normer

du försöker försvara. Jag ser ditt hjärtas redbarhet. Jag vet att du har försökt göra saker och ting bättre, först och främst genom att vara bättre själv och därefter genom att förkunna mitt ord och försvara mitt evangelium inför andra på det mest medkännande sätt du kunde.”

Han kommer säkerligen också att säga: ”Jag vet att du inte alltid har lyckats med dina egna synder eller andras omständigheter, men jag tror att du verkligen försökte. Jag tror att du i ditt hjärta verkligen älskade mig.”

Jag vill uppleva något sådant en dag mer än något annat under det här jordelivet. Och jag önskar er detsamma. Jag önskar oss alla detsamma. Israel, nu Gud dig kallar⁶ – han kallar oss att leva efter Jesu Kristi evangelium i smått och i stort, och sedan räcka ut handen mot dem som kanske inte ser ut eller klär sig eller uppträder precis som vi, och sedan (där ni kan) gå bortom det och låta er tjänande omfatta så många ni kan.

Jag älskar Herren Jesus Kristus, vars tjänare jag försöker vara. Och jag älskar vår himmelske Fader, som älskar oss så mycket att han gav oss sin Son. Angående den gåvan så vet jag att Gud kallar Israel i dessa senare dagar att bli mer kristuslika och mer heliga än vi är nu i vår beslutsamhet att leva efter evangeliet och upprätta Sion. Jag vet också att han ska ge oss styrkan och heligheten att vara sanna lärjungar om vi vädjar om det. ■

Från KUV:s brasafon ”Israel, nu Gud dig kallar”, vid Dixie State University i St. George, Utah, den 9 september 2012. För hela talet, gå till lds.org/broadcasts.

SLUTNOTER

1. Se Perry Miller, *Errand into the Wilderness* (1956), s. 2–3.
2. ”Kom, kom Guds folk”, *Psalmer*, nr 19.
3. Brigham Young i *Life of a Pioneer: Being the Autobiography av James S. Brown* (1900), s. 121.
4. Isaac Freestone, upplevelse berättad för författaren den 5 maj 2012.
5. Quentin L. Cook, ”Låt ljuset åter tändas”, *Liahona*, nov. 2010, s. 28, 29.
6. ”Israel, nu Gud dig kallar”, *Psalmer*, nr 8.

MITT MEDDELANDE PÅ GRAVSTENEN

Under sommaren 2003 var jag i Michigan i USA och gjorde efterforskningar om en förfader som hette Robert Hall. I slutet av min resa besökte jag återigen kyrkogården som jag hade besökt tjugo år tidigare.

När jag hade besökt kyrkogården förra gången lade jag märke till blommar på en av gravstenarna som hade namnet Hall ingraverat. Den här gången skrev jag ett litet meddelande, daterade det och laminerade det mot väder och vind. Sedan bad jag en bön och lämnade meddelandet vid gravstenen och hoppades att någon som kunde hjälpa mig att få veta mer om Robert skulle hitta det.

Jag återvände hoppfull till Kalifornien men tvivlade ändå på att meddelandet skulle leda till något.

En vecka senare fick jag ett brev av en avlägsen kusin som heter Deke Bentley.

”I går hände något konstigt”, skrev han. ”Klockan tre i går skulle jag iväg och köpa jordgubbar när jag bestämde mig för att stanna till vid Plains Road Cemetery för att titta på mina förfäders gravar. Jag har inte varit där på flera år. Bredvid graven fanns ditt vykort.”

Deke hade varit på kyrkogården samma dag som jag hade lämnat meddelandet där. Jag ringde honom med en gång. Under vårt samtal fick

jag veta att han bodde i Hillsdale, omkring 8 mil från kyrkogården.

Några månader senare återvände jag glatt till Michigan för att besöka Deke. Han sade att han hade släktingar som låg begravda på kyrkogården på andra sidan gatan från sitt hem, och han frågade om jag ville gå dit. Han sade att det fanns fyra gravstenar på kyrkogården med namnet Hall, varav två som han inte visste något om.

Deke visade mig gravstenarna på kyrkogården. De som han inte visste något om tillhörde Martin och Anna Hall. Jag hade inte tagit med mig mina uppteckningar men jag mindes tydligt att jag hade forskat efter en Martin Hall.

Vi skyndade till tingshuset en timme innan det stängde och hoppades att en uppteckning över döda skulle identifiera Martins föräldrar. Det gjorde den! Robert Hall var Martins far! Den Helige Anden bekräftade för mig att mitt långa sökande var över.

Deke, som inte var medlem i kyrkan, sade att det nästan hade varit ”en andlig upplevelse” att hitta Robert. Jag log i vetskapen om att Anden hade lett mig.

”Du kanske är besviken över att du inte lämnade det där meddelandet för 20 år sedan”, sade Deke, ”men faktum är att jag flyttade till Hillsdale för bara tre år sedan!”

Den upplevelsen lärde mig att släktforskning verkligen är en del av Guds verk och att han leder oss i våra rättfärdiga ansträngningar. ■

Marianne Chaplin Stovall, Kalifornien, USA

KOMMER HERREN ATT BOTA VÅR SON?

När vår son var fyra år gammal brukade han ofta be mig sjunga ”Mästare, hör hur det stormar” (*Psalmer*, nr 66). Hans ögon lyste under refrängen när Herren befäller vindarna och vågorna att lugna sig. Han brukade fråga om Jesu makt. Jag svarade att Jesus kan göra allt i rättfärdighet, för han har allt makt. Frälsaren var vår sons hjälte.

Men när vår son var 13 år hamnade han i en djup depression. Han hade inte längre någon önskan att prata eller ens att äta. Han tappade intresset för tidigare aktiviteter, och han ville absolut inte vara med på familjeböner eller hemaftnar. Han verkade inte längre vara intresserad av kyrkan eller evangeliet.

Resten av familjen bad och fastade ofta för honom, liksom många bröder och systrar i vår församling och stav och många av våra vänner och släktingar. Våra ansträngningar kändes som Alma den äldres upplevelse när han bad för sin son (se Mosiah 27:14, 22–23).

Vi ville inte tvinga evangeliet på vår son så vi sade att han inte behövde delta i familjeböner eller hemaftnarna men att vi ville att han skulle vara med. När vi följde Frälsarens ord att ”be i era familjer till Fadern ... så att ... era barn kan bli välsignade” (3 Nephi 18:21), blev både våra familjeböner och hemaftnar mer kraftfulla. Vi kände Anden i vårt hem. Och vår son var tyst, men han var med.

Bit för bit under de kommande två åren såg vi hur våra böner och våra hemaftnar påverkade vår son. Under en hemafton vittnade han om Frälsaren och frågade sedan om han fick förbereda en hemafton. Han började delta i familjeböner och gå i kyrkan regelbundet. Han upplevde en mäktig förändring i hjärtat som kom när han kände Frälsarens återlösande kärlek (se Alma 5:26). Herren hade med sin helande kraft verkligen räddat vår son.

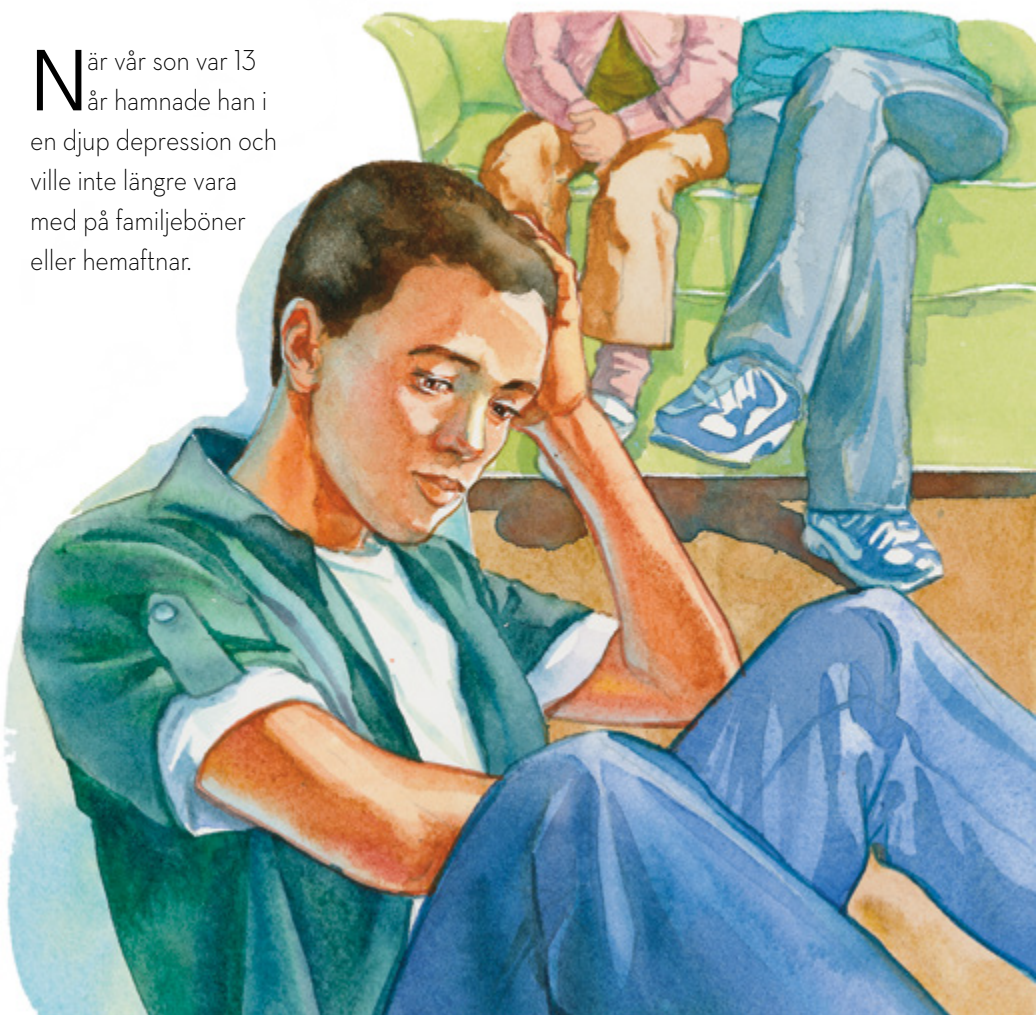
Han började bli glad och full av liv ännu en gång, och han var villig att hjälpa andra och visa

kärlek. Han berättade för mig att han visste att Frälsaren hade botat honom. Vår sons prövningar hjälpte honom att få ett starkt vittnesbörd och en större kärlek och tillit till Frälsaren. Han tjänade Herren som missionär i Argentina-missionen Buenos Aires Syd. Efter hemkomsten gifte han sig i templet och han och hans hustru har en underbar dotter.

Jag vet att Frälsaren har makt att bota, att utföra underverk och att göra oss lyckliga i det här livet och i nästa. ■

Ana Cremaschi Zañartu, Santiago, Chile

När vår son var 13 år hamnade han i en djup depression och ville inte längre vara med på familjeböner eller hemaftnar.

ÄR DU MORMON?

Jag var långt hemifrån på en internationell konferens för mitt jobb. Hundratals personer var där, men jag var den enda från min stat och region.

En kväll hölls en middag för alla närvarande. När vi kom in i matsalen fick var och en av oss fyra kuponger som vi kunde använda i baren för att beställa alkoholhaltiga drycker gratis. Det slog mig hur lätt det skulle vara för någon långt hemifrån att frestas av ett sådant erbjudande och tänka att ingen skulle få reda på det. Det var en flyktig tanke, och jag gav tillbaka kupongerna till personen vid dörren.

Under middagen satt jag tillsammans med sju främlingar. Jag drack vatten medan vi åt, pratade, skrattade och utbytte information som skulle hjälpa oss i vårt jobb.

Morgonen därpå under frukosten hälsade jag på en man som hade suttit vid mitt bord. Jag blev glad när jag såg på hans namnbricka att han var från min hemstad – en stad jag inte hade bott i på 35 år. Efter high school hade jag lämnat hemmet för att studera, gifta mig och sedan flytta.

Medan vi samtalande om platser och evenemang som vi båda kände till frågade han mig om jag fortfarande hade släktingar där. Jag svarade att jag inte hade det men att jag hade många goda vänner där och att vi höll kontakt. Han frågade vilka de var och jag sade vad några av dem hette.

Efter några namn avbröt han mig och sade: "Vänta, är du mormon? Alla som du har nämnt är mormoner."

När jag berättade att jag var sista dagars helig berättade han vilka fina

medborgare de där vännerna var och hur de hade tjänat samhället och varit goda föredömen för alla. I flera minuter berättade han om sin beundran för kyrkan och mina vänner och sade att de hade varit föreläsare för det goda i samhället.

När vi gick åt skilda håll undrade jag vad som kunde ha hänt om jag hade valt att använda de där kupongerna. Jag hade fått lära mig att välja det rätta av just de personer som vi hade pratat om. Det skulle ha känts obehagligt och pinsamt att behöva erkänna att jag var medlem i kyrkan om jag hade använt kupongerna.

Jag är så tacksam för de föredömen som de där värdiga, aktiva tjänande vännerna är – 35 år senare och över 320 mil från mitt barndomshem. ■

Carol A. Bowes, North Carolina, USA

När vi kom in i matsalen fick var och en av oss fyra kuponger som vi kunde använda i baren för att beställa alkoholhaltiga drycker gratis.

PROFETEN BESVARADE MIN BÖN

I slutet av andra året ansökte jag till mitt universitets program för grafisk design. Jag blev inte antagen men jag var berättigad att ansöka igen året därpå. Jag var inte överförtjust över att behöva vänta ytterligare ett år på att ta examen.

Det som låg närmast mitt huvudämne var fotografering. Så jag bad om ifall jag skulle ändra huvudämne och det kändes bra. Jag ville bara ta examen!

I början av höstterminen hade jag kommit in på kurser i film och fotograferingens sociala historia. Jag gillade båda. Men när jag tittade på kursplanen för filmkursen lade jag märke till att eleverna behövde titta på många barnförbjudna filmer. I fotograferingskursen sade läraren att bilderna vi skulle studera skildrade våldsamma, obehagliga och sexuella scener. Hon sade att det var vad fotografering handlade om mest nu för tiden.

Jag blev missmodig när jag funderade över vad jag skulle göra. Jag visste ju att evangeliet predikade emot sådant, men de här kurserna var obligatoriska. Jag tänkte på skriftstället om att vara i världen men inte av världen (se Joh. 15:19). Kunde jag vara i kurserna men inte av dem?

Jag bad om att få veta vad jag skulle göra, och att ha tro att göra det som var rätt. Jag pratade också med min hustru, mina föräldrar och min bror. När jag pratade med min bror påminde han mig om följande vers: ”Ty vad hjälper det en människa, om

hon vinner hela världen men tar skada till sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?” (Matt. 16:26)

Jag insåg att en utbildning var viktig, men studerade jag fel ämnen? Hur kunde jag hoppa av skolan tillfälligt när ljuset i slutet av tunneln var så nära?

Sent en kväll när jag uppe med ett sjukt barn slog det mig att jag skulle söka på Thomas S. Monson på internet. Snart hittade jag ett generalkonferens-tal som president Monson hade hållit i oktober 2011. Jag lyssnade noga när han talade om försämringen av samhällets moraliska kompass och sade att olämpligt och omoraliskt uppförande hade blivit accepterat av många.

Sedan sade han just det som jag behövde höra: ”Vi måste vara på vår

vakt i en värld som fjärrat sig så långt från det som är andligt. Det är nödvändigt att vi förkastar allt som inte stämmer med våra normer, och därmed vägrar avstå från det vi önskar oss mest: evigt liv i Guds rike.”¹

De där orden genomborrade mig med stor kraft. Tårarna rann nerför ansiktet och jag visste att en levande profet hade besvarat min bön.

Jag har skjutit på mina examensplaner, men jag vet att Herren välsignar min familj och mig när vi följer profeten, förkastar världens synsätt, följer buden och stöder evangeliets normer. ■

Derrick Fields, Missouri, USA

SLUTNOT

1. Thomas S. Monson, ”Stå på heliga platser”, *Liahona*, nov. 2011, s. 83.

Sent en kväll när jag uppe med ett sjukt barn slog det mig att jag skulle söka på Thomas S. Monson på internet.

Biskop Gérald Caussé

förste rådgivare
i presiderande
biskopsrådet

Följ

LYCKANS väg

Ungdomstiden är i allmänhet den perfekta tiden att göra upp personliga planer. Som ung vuxen borde du ha drömmar om framtiden. Kanske är din dröm hoppet om en idrottslig prestation, skapandet av ett stort konstverk eller en akademisk examen eller yrkesposition. Kanske har du också en vacker bild i sinnet av din framtida make eller hustru.

Hur många av dina önskningar kommer att besannas? Livet är fullt av ovisshet. Det kommer tillfällen för dig som förändrar ditt livs bana på ett ögonblick. Ett sådant ögonblick behöver inte bestå av mer än en blick, ett samtal eller en oplanerad händelse. Det kommer att finnas nya möjligheter, till exempel tillkännagivandet nyligen av president Thomas S. Monson om åldern för missionärstjänst.¹ Ibland kommer kursförändringar i vårt liv från oväntade prövningar eller besvikelser.

De flesta tycker inte om det okända. Livets osäkerhet kan skapa

en brist på självförtroende, en rädsla för framtiden. Vissa tvekar att fatta beslut av rädsla för att misslyckas, även när goda möjligheter uppstår. De kan till exempel vänta med att gifta sig, hitta en utbildning, starta en familj eller etablera sig i ett stabilt yrke. De föredrar att bara umgås eller stanna kvar i tryggheten hemma hos föräldrarna.

En annan filosofi som kan begränsa oss illustreras av mottot: "Ät, drick och var glada, ty i morgon skall vi dö" (2 Nephi 28:7). Den här filosofin förespråkar att man ger sig hän åt omedelbara njutningar, oavsett framtida följder.

Lyckans väg

Det finns en annan väg än fruktan, tvivel eller njutningar – en väg som ger frid, självförtroende och trygghet i livet. Man kan inte styra över alla omständigheter i sitt liv, men man kan styra över sin lycka. Du skapar den själv.

Din lycka är mycket mer resultatet av din andliga vision och de principer du baserar ditt liv på än något

Din lycka beror mycket mer på de principer du väljer att följa än på ditt livs yttre omständigheter.

annat. De här principerna ger lycka oavsett de oväntade svårigheterna och överraskningarna. Låt oss se på några av de här viktiga principerna.

1. Inse ditt personliga värde

Nyligen kopplade min familj och jag av några dagar i södra Frankrike. En kväll strax efter solnedgången när mörkret föll över det omgivande landskapet, bestämde jag mig för att lägga mig i en vilstol utanför huset. Mina

ögon började utforska himlen. Först var där ett ogenomträngligt mörker. Plötsligt syntes ett ljus på himlen som en gnista, sedan två och så tre. Allteftersom mina ögon anpassades till mörkret, fann jag att jag beundrade en myriad stjärnor. Det jag tyckte vara en mörk himmel förvandlades till Vintergatan.

Medan jag funderade över universums oändlighet och över min egen fysiska litenhet, frågade jag mig själv: "Vad är jag inför sådan prakt och storhet?" Jag kom att tänka på ett skriftställe:

"När jag ser din himmel, dina fingrars verk, månen och stjärnorna som du har skapat,

vad är då en människa eftersom du tänker på henne, en människoson eftersom du tar dig an honom?" (Ps. 8:4–5)

Omedelbart efter följer de tröstande orden:

"En liten tid lät du honom vara ringare än Gud, med ära och härlighet krönte du honom" (Ps. 8:5).

Detta är skapelsens paradox och mirakel. Universum är väldigt och oändligt, men på samma gång har var och en av oss ett unikt värde, härligt och oändligt i vår Skapares ögon. Min fysiska närvaro är otroligt liten, men mitt personliga värde är av omätlig betydelse för min himmelske Fader.

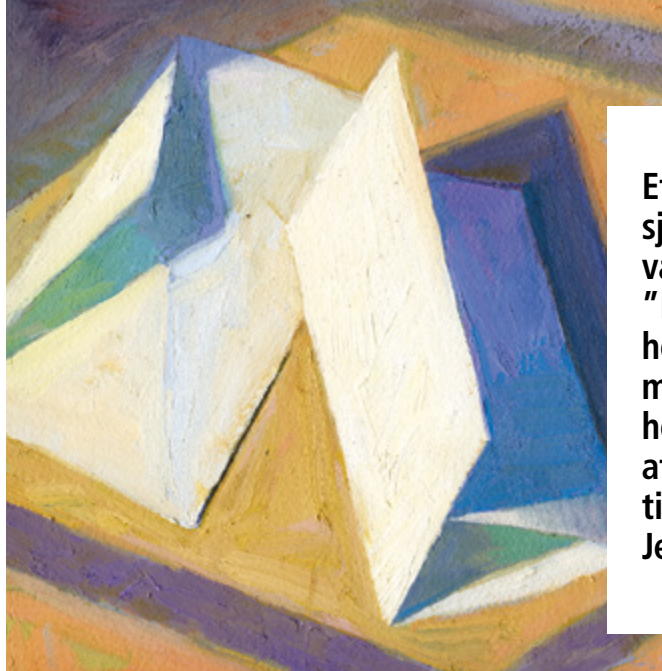
Att veta att Gud känner oss och älskar oss personligen är som ett ljus som lyser upp vårt liv och ger det mening. Vem jag än är, om jag har vänner eller inte, om jag är populär eller inte, och även om jag känner mig utstött eller förföljd av andra så har jag den absoluta vissheten att min himmelske Fader älskar mig. Han vet vad jag behöver, han förstår min oro och han är angelägen om att välsigna mig.

Tänk dig vad det skulle betyda för dig om du kunde se dig själv som Gud ser dig. Tänk om du såg på dig själv med samma välvilja, kärlek och förtroende som Gud hyser! Tänk dig vilken inverkan det skulle ha på ditt liv om du förstod dina eviga möjligheter så som Gud förstår dem.

Jag vittnar om att han är där. Sök honom! Sök och studera. Be och fråga. Jag lovar dig att Gud ska sända dig påtagliga bevis på sin existens och sin kärlek till dig.

2. Bli den du är²

Att bli den du är låter verkligen som en paradox. Hur kan jag bli den

Ett brev från dig själv i föruttilvaron kan lyda: "Kära jag, jag hoppas du ska minnas att min högsta önskan är att bli en lärjunge till vår Frälsare Jesus Kristus."

jag redan är? Låt mig illustrera den här principen med en berättelse.

Filmen *Brev från min barndom* berättar om Marguerite, en framgångsrik affärskvinna som lever ett hektiskt liv, fyllt av resor och konferenser. Hon har en beundrare men säger att hon inte har tid för äktenskap och barn.

Dagen när hon fyller 40 får hon ett mystiskt brev där det står: "Kära jag, i dag är jag sju år och jag skriver det här brevet till dig för att hjälpa dig minnas de löften jag gav när jag var sju, och så att du ska minnas vem jag vill bli." Författaren till brevet är inte någon annan än Marguerite när hon var sju år gammal. Sedan kommer flera brev där den lilla flickan i detalj beskriver sina livsmål.

Marguerite inser att den person hon blivit inte alls är vad hon ville bli när hon var en liten flicka. När hon beslutar

att återvinna den person hon ville bli som barn, vänds hennes liv helt upp och ner. Hon försonas med sin familj och bestämmer sig för att ägna resten av sitt liv åt att tjäna behövande.³

Om det var möjligt för dig att få ett brev från din föruttilvaro, vad skulle där stå? Vilken inverkan skulle ett sådant brev från en glömd men mycket verklig värld ha på er om ni skulle få det i dag?

I det brevet kunde det stå ungefär så här: "Kära jag, jag skriver till dig så att du ska minnas vem jag vill bli. Jag hoppas du ska minnas att min högsta önskan är att bli en lärjunge till vår Frälsare Jesus Kristus. Jag stöder hans plan och när jag är på jorden vill jag hjälpa honom med hans frälsningsverk. Kom också ihåg att jag vill vara del av en familj som är tillsammans i all evighet."

Ett av livets stora äventyr är att ta reda på vilka vi verkligen är, varifrån vi kommer, och sedan ständigt leva i harmoni med vår sanna identitet som Guds barn och vår levnads avsikt.

3. Lita på Guds löften

En lärdom från profeten Malaki är kärnan i evangeliets återställelse: "Och han skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder" (Joseph Smith – Historien – 1:39). Tack vare återställelsen är du ett löftets barn. Du kommer att få som arv de löften som gavs till dina fäder.

Läs din patriarkaliska välsignelse på nytt. I den välsignelsen bekräftar Herren att du är länkad till en av Israels tolv stammar och att du,

genom detta och genom din trofasthet, ska bli arvinge till de oändliga välsignelser som lovades till Abraham, Isak och Jakob. Gud lovade Abraham: "Alla som tar emot detta evangelium skall uppkallas efter ditt namn och skall räknas som dina avkomlingar och skall ställa sig upp och prisa dig som sin fader" (Abraham 2:10).

De här löftena är påtagliga, och om vi gör vår del, gör Gud sin. Å andra sidan: De här löftena garanterar inte att allt som händer i vårt liv blir i enlighet med våra förväntningar och önskningar. I stället garanterar Guds löften att det som händer oss är enligt hans vilja. Det största vi kan önska i livet är att inrätta vår vilja efter Herrens vilja – att acceptera hans plan för vårt liv. Han vet allting från

begynnelsen, har ett perspektiv som vi inte har, och han älskar oss med oändlig kärlek.

Jag skulle vilja illustrera denna sanning med en personlig upplevelse. När jag var ung bestämde jag mig för att förbereda mig för inträdesexamen till de bästa handelsskolorna i Frankrike. Den här förberedelsen som tog ett år, var mycket krävande. I början av året bestämde jag att hur svåra uppgifterna än var, skulle jag aldrig låta mina studier hindra mig från att komma till mina söndagsmöten eller från att delta i en institutlektion varje vecka. Jag tackade också ja till en kallelse att verka som kamrer i min unga vuxna församling. Jag litade på att Herren skulle se min trofasthet och hjälpa mig uppnå mina mål.

Mot slutet av året, när proven närmade sig, kände jag att jag hade gjort mitt bästa. När jag kom till examensprovet för den mest ansedda skolan, var jag helt övertygad om att Herren skulle uppfylla min önskan. Tyvärr blev det muntliga förhöret i mitt bästa ämne en oväntad katastrof – jag fick ett betyg som gjorde att jag utestängdes från den här mycket eftertraktade skolan. Jag var förtvivlad. Hur kunde Herren överge mig när jag hade uthärdat i min trofasthet?

När jag kom till det muntliga förhöret för den andra

Jag fick ett av de högsta betygen, vilket gjorde att jag kom in på skolan som hederselev.

skolan på min lista, var jag fylld av tvivel. I den här skolan var det prov som vägde tyngst en intervju med en jury som leddes av skolans rektor. Förhöret började helt normalt, men så fick jag en fråga som verkade oviktig: "Vi vet att du studerat mycket inför det här förhöret. Men vi är intresserade av att veta vad du ägnar dig åt förutom dina studier."

Mitt hjärta hoppade över ett slag! I ett år hade jag bara gjort två saker: studerat och gått i kyrkan! Jag var rädd att juryn skulle se negativt på en beskrivning av mitt medlemskap i kyrkan. Men på en sekund fattade jag beslutet att stå fast vid mina principer.

Under cirka femton minuter beskrev jag mina aktiviteter i kyrkan: Mina sabbatsmöten, institutlektionerna och ansvarsuppgifterna som församlingens kamrer. När jag var klar tog skolans rektor till orda.

"Vet du, när jag var ung studerade jag i Förenta staterna", sade han. "En av mina bästa vänner var mormon. Han var en enastående ung man, en man med stora mänskliga egenskaper. Jag ser mormonerna som ett mycket bra folk."

Den dagen fick jag ett av de högsta betygen, vilket gjorde att jag kom in på skolan som hedersselev.

Jag tackade Herren för hans godhet. Men det tog mig flera år att förstå den

underbara välsignelse det hade varit att jag inte lyckades komma in på den första skolan. I den andra skolan lärde jag känna viktiga personer. Fördelarna av mitt umgänge med dem visade sig genom hela min karriär och är fortfarande viktiga i mitt och min familjs liv.

Om allt inte blir så som du har hoppats eller väntat dig efter att ha gjort allt i din makt, var då redo att acceptera din himmelske Faders vilja. Han låter inte något hända oss som inte i slutändan är för vårt bästa. Lyssna till den lugnande röst som viskar i ditt öra: "Allt kött är i mina händer. Var stilla och vet att jag är Gud" (L&F 101:16).

Din framtid är lika strålande som din tro

Ju mer jag tänker på mitt liv tillsammans med min hustru Valérie, desto mer tror jag att det viktiga är att vi i vår ungdom hade en gemensam vision av evigt liv. Vi ville påbörja en evig familj. Vi visste varför vi var på jorden och vilka våra eviga mål var. Vi visste att Gud älskade oss och att vi var av stort värde i hans ögon. Vi trodde på att han skulle besvara våra böner på sitt sätt och när han fann för gott.

Jag vet inte om vi var redo att acceptera hans vilja i allt, för det var något vi behövde lära oss, och som vi fortsätter lära oss. Men vi ville göra

vårt bästa för att följa honom och helga oss själva åt honom.

Jag vittnar liksom president Monson om att din framtid är lika strålande som din tro.⁴ Din lycka beror mer på de principer du väljer att följa än på ditt livs yttre omständigheter. Var trofast mot de här principerna. Gud känner dig och älskar dig. Om du lever i harmoni med hans eviga plan och om du har tro på hans löften så blir din framtid lysande!

Har du drömmar och mål? Det är bra! Arbeta helhjärtat på att uppnå dem. Låt sedan Herren göra resten. Han ska göra dig till det du inte kan göra av dig själv.

Acceptera alltid hans vilja. Var redo att gå vart han kallar dig och göra det han ber dig göra. Bli den man eller kvinna han hjälper dig att bli.

Jag vittnar om att det här livet är ett underbart ögonblick av evigheten. Vi är här med ett härligt mål, att förbereda oss att möta Gud. ■

Från en brasafton sänd från tabernaklet i Salt Lake City den 12 november 2012. För hela talet, gå till lds.org/broadcasts.

SLUTNOTER

1. Se Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4–5.
2. De här orden, "bli den du är", tillskrivs Pindaros, en av de mest hyllade grekiska poeterna. Se Pindar, *Pythian 2.72 i Olympian Odes, Pythian Odes*, red. och övers. av William H. Race (1997), s. 239.
3. Se *L'âge de raison (Brev från min barn-dom)*, i regi av Yann Samuëll (2010).
4. Se president Thomas S. Monson, "Var vid gott mod", *Liahona*, maj 2009, s. 92.

Berätta om evangeliet på internet

Maria Mahonri-Yggrazil Arduo Andaca

Jag har inte alltid haft så lätt för att berätta om evangeliet för mina vänner. Många av dem kände till min religion, men jag gjorde aldrig något för att bära mitt vittnesbörd. Ändå försökte jag göra mitt bästa att ge rätt information om någon hade fel uppfattning om kyrkan.

När jag började på college så gick jag med i debattsällskapet. De andra deltagarna upptäckte att jag var sista dagars helig när jag rättade dem efter något som sades om "mormonerna" efter en debatt. Jag hade aldrig pratat om min religion innan så jag fick många frågor den dagen. Jag var rädd och undvek nästan att svara. "Jag visste vad jag trodde på, men jag visste inte hur jag skulle berätta om det. Jag bad om det men verkade inte få något svar.

Några dagar senare när jag var på Facebook såg jag en artikel från LDS.org som min ledare från kyrkan hade lagt ut. Det fick mig att inse att jag också kunde lägga ut information från kyrkan. Jag slog upp ämnena som min debattgrupp hade frågat om, lade ut länkar på min vägg och taggade alla berörda. Jag kände att de skulle vara nöjda med svaren.

Jag visste vad jag trodde på, men jag var nervös när jag försökte svara på alla frågorna som min debattgrupp hade om kyrkan.

Jag hade aldrig lagt ut information om min tro tidigare så det här har gjort att många nyfikna personer har ställt frågor om min religion. När de ställer frågor försöker jag ge grundläggande svar och länkar till material från kyrkan. Då behöver de inte lita enbart till mina svar utan kan också se vad generalauktoriteterna säger om deras frågor. När samtalen blir mer känsliga besvarar jag personen privat genom meddelanden.

Jag är så glad att kyrkan har material på internet. Jag får fortfarande fjärilar i magen när någon överraskar mig med en fråga om kyrkan. Men jag väntar inte längre på att frågorna ska komma; jag lägger ut material om kyrkan på internet i förebyggande syfte. Jag vet att det här materialet kan hjälpa både vänner som är medlemmar och vänner som inte är det. ■

Författaren bor i Metro Manila i Filippinerna.

Handlingsfrihet och svar:

HUR MAN KÄNNER IGEN UPPENBARELSE

Det som ibland verkar vara en ogenomtränglig spärr till kommunikation är ett jättekliv som vi med förtröstan måste ta.

**Äldste
Richard G. Scott**
i de tolv apostlarnas
kvorum

Mitt emot mig satt en kvinna och grät. Med tårfyllda ögon berättade hon: "Jag vet inte längre vad jag ska tro." Hon sade att hon kämpat och bett i många dagar för att få veta hur hon skulle fatta ett mycket viktigt beslut, men förgäves. Hon sade förtvivlat: "Jag vet inte vad jag ska göra. Om du talar om för mig vad jag ska göra så gör jag det." Med handen på skrifterna sade hon: "Gud sade att han skulle hjälpa oss. Han besvarar alla andras böner. Varför besvarar han inte mina?"

När man dras in i ett sådant virrvarr av känslor är det inte lätt att hitta vägen ut på egen hand. Min bön är att jag ska kunna hjälpa er som känner på samma sätt.

När svaren på ivriga böner verkar utebli, kan det bero på att vi inte känner till en del sanningar om bönen, eller att vi inte känner igen svaren när de kommer.

Principer för bön

Kommunikation med vår himmelske Fader är inte något trivialt. Den är en helig förmån. Den bygger på oföränderliga principer. När vi får hjälp av vår himmelske Fader så är det ett

tecken på att vi visar tro, lydnad och rättfärdigt bruk av den fria viljan.

Det är ett misstag att tro att varje bön som vi uppsänder genast kommer att besvaras. En del böner kräver avsevärda ansträngningar från vår sida. Visst förnimmer vi saker och ting ibland utan att vi direkt sökt efter dem. Då gäller det i allmänhet något som vi behöver veta och som vi inte kan få reda på på annat sätt.

Hon sade: "Gud sade att han skulle hjälpa oss. Han besvarar alla andras böner. Varför besvarar han inte mina?"

Vi är här på jorden för att få erfarenheter som vi inte kan få på annat sätt. Vi får tillfälle att växa, utvecklas och öka vår andliga mognad. För att kunna göra detta måste vi lära oss att tillämpa sanningen. Vårt sätt att möta utmaningar och lösa svåra problem har synnerligen stor betydelse för vår lycka.

För att bättre förstå vad bönen är har jag lyssnat till råd från andra, begrundat skrifterna och studerat profeternas och andras liv. Ändå verkar bilden av ett barn vara det som

hjälper mig mest, ett barn som full av förtröstan närmar sig en kärleksfull, snäll, vis och förstående Fader som vill att vi ska lyckas.

Var inte rädd för att uttrycka dina känslor på ett klumpigt sätt. Tala bara till din Fader. Han hör varje bön och han besvarar den på sitt sätt.

När vi lägger fram ett problem och en tänkbar lösning säger han ibland ja, ibland nej. Ibland håller han tillbaka svaret, inte för att han inte bryr sig, utan för att han älskar oss – på ett fullkomligt sätt. Han vill att vi ska tillämpa de sanningar han har gett oss. Om vi ska kunna växa behöver vi lita på vår förmåga att fatta rätta beslut. Vi behöver göra det som vi *känner* är rätt. Med tiden kommer han att svara. Han sviker oss inte.

Jag har beskrivit hur vårt förhållande till Fadern egentligen är. Det finns inte något när det gäller oss som han inte känner till. Han är medveten om varje behov och skulle kunna ge oss alla svaren. Men eftersom hans avsikt är att vi ska bli evigt lyckliga, uppmuntrar han oss att själva fatta de rätta besluten.

Tre sätt att få svar

1. Leta efter bevis på att han redan har svarat dig

Liksom många av oss såg inte Oliver Cowdery tecknen på att hans böner redan hade besvarats av Herren. För att öppna hans – och våra ögon – gavs denna uppenbarelse genom Joseph Smith:

”Välsignad är du för vad du har gjort, ty du har frågat mig, och se, *närhelst du har frågat har du fått undervisning* av min Ande. Om det inte hade varit så, skulle du inte ha kommit dit där du nu är.

Se, du vet att du har frågat mig och att jag *upplyste ditt förstånd*. Och nu säger jag dig detta, så att du kan veta att du har blivit upplyst av sanningens Ande” (L&F 6:14–15; kursivering tillagd).

Om du tycker att Gud inte har besvarat *dina* böner, begrunda då dessa skriftställen. Sök sedan i ditt liv efter tecken på att han redan har svarat dig.

2. Var uppmärksam på dina känslor

För att hjälpa var och en av oss att känna igen de givna svaren sade Herren:

”Om du önskar ytterligare vittnesbörd så kom ihåg natten då du ropade till mig i ditt hjärta, för att du skulle kunna få veta sanningen om dessa ting.

Talade jag inte frid till ditt sinne om detta?” (L&F 6:22–23; kursivering tillagd).

Herren ger oss en möjlighet att öka vårt förstånd när han råder oss att utforska problemet i vårt eget sinne och sedan fråga om det är rätt:

”Om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför skall du *känna* att det är rätt.

Men om det inte är rätt skall du inte få någon sådan *känsla*, utan det skall komma en tröghet över ditt tänkande” (L&F 9:8–9; kursivering tillagd).

3. Handla när han håller tillbaka ett svar

Det är mycket viktigt att vi inser att Herren också besvarar böner på ett tredje sätt, genom att *hålla tillbaka ett svar* när en bön uppsänds. Varför gör han det?

Han är vår fullkomliga Fader. Han älskar oss mer än vi kan förstå. Han vet vad som är bäst för oss. Han ser slutet redan från början. Han vill att vi ska handla för att få de nödvändiga erfarenheterna:

När han svarar *ja*, är det för att stärka vårt självförtroende.

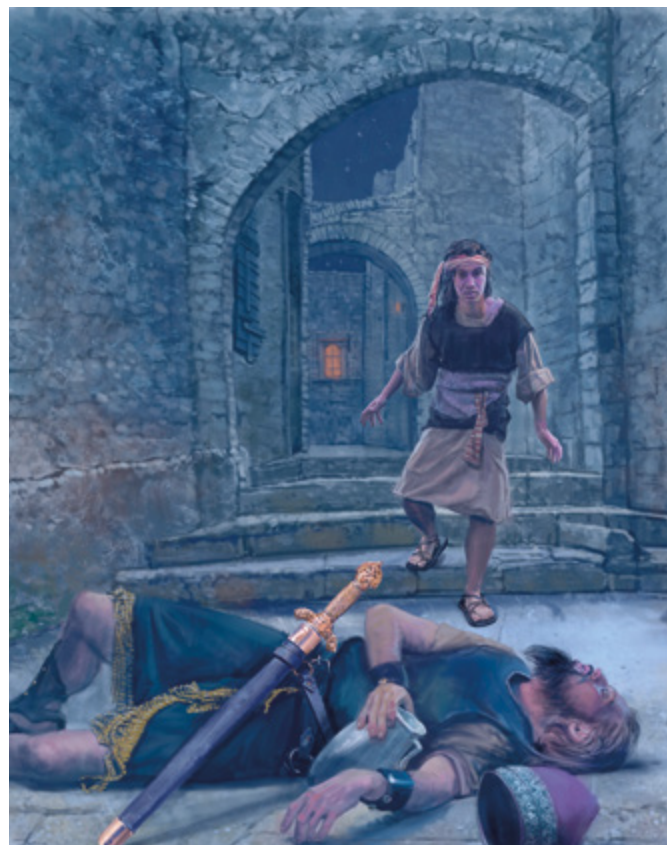
När han svarar *nej*, är det för att förebygga misstag.

När han *håller tillbaka ett svar*, är det för att vi ska växa genom tron på honom, genom lydnad mot hans bud och genom vår villighet att handla i tro. Det förväntas att vi tar

på oss ansvaret och handlar efter ett beslut som stämmer överens med hans lärdomar, utan att vi i förväg fått det bekräftat. Vi ska inte sitta passiva och vänta eller knorra för att Herren inte har talat. Vi ska handla.

Oftast är det som vi valt att göra rätt. Han bekräftar på sitt eget sätt att våra val är rätta. Denna bekräftelse kommer vanligtvis genom småsaker. Vi upptäcker dem när vi är andligt mottagliga. De är som tecken från en kärleksfull Fader på att han godkänt vårt val. Om vi i tro börjar på något som inte är rätt så låter han oss veta detta innan vi gått för långt med det. Vi förnimmer den hjälpen genom en känsla av oro och olust.

Nephis ansträngningar för att hämta mässingsplåtarna visar hur denna princip fungerar (se 1 Nephi 3:6–7). Efter två fruktlösa försök var Nephi fortfarande full av förtröstan. Han smög in i staden och gick fram emot Labans hus utan att ha alla svaren. Han sade: ”Jag leddes av Anden utan att på förhand veta vad jag skulle göra”, och tillade sedan

med betoning på varje stavelse: *"Ändå gick jag framåt."* (1 Nephi 4:6–7; kursivering tillagd.)

Nephi var villig att försöka gång på gång och han ansträngde sig till det yttersta. Han visade tro på att han skulle få hjälp. Han vägrade bli missmodig. Och eftersom han handlade, förtröstade på Herren, var lydlig och använde den fria viljan på rätt sätt, fick han vägledning. Han blev inspirerad steg för steg tills han klarat uppgiften, och, som hans mor uttryckte det, fick den *"kraft* varigenom [han] kunde utföra det som Herren hade befallt" (1 Nephi 5:8; kursivering tillagd).

Nephi visste att det fordrades av honom att lita på Gud, utöva tro och handla, för att han skulle kunna få hjälp steg för steg. Han knorrade inte och bad heller inte om en fullständig förklaring. Men, lägg särskilt märke till detta, han väntade inte passivt på hjälp. Han handlade! Genom att följa en andlig lag fick han inspiration och kraft att handla.

Lita på Guds vilja och sätt

Ibland känns inte bönesvaren igen därför att vi är alltför inriktade på att vilja ha bekräftelse på våra egna önsningar. Vi ser inte att Herren vill att vi ska göra något annat. Var noga med att söka hans vilja.

Jag erkänner att jag inte vet hur man ska kunna fatta ett rätt beslut om det inte finns rättfärdighet och förtröstan på en himmelsk Fader. Principerna fungerar helt enkelt inte om den fria viljan avsiktligt används för att gå emot Guds vilja. Om det finns någon synd vi inte omvänt oss från lämnas vi att klara oss själva att streta och kämpa på egen hand. Vi *kan* bli räddade om vi omvänder oss.

När vi söker inspiration för att få hjälp att fatta beslut ger Herren oss vänliga maningar. Dessa får oss att tänka, utöva tro, arbeta, kämpa ibland och att handla. Det är sällan som hela svaret på en avgörande fråga eller ett invecklat problem kommer på en gång. Det är vanligare att vi får en bit i taget av svaret, utan att sista biten är inom synhåll.

Jag har sparat den viktigaste delen av bönen till sist. Det är tacksamhet! Vårt uppriktiga tack till vår älskade Fader skapar förunderliga känslor av frid, eget värde och kärlek.

Hur kommer det sig att de allra fattigaste tycks veta bäst hur man tackar Herren? På Guatemalas högplatåer har medlemmar knappt mat för dagen. Att komma till templet kräver stora uppoffringar. Ett besök kräver ett års förberedelser. Det är hårt arbete, uppoffringar för att spara pengar och mat, man spinner, färgar och väver nya kläder. Där är en lång barfotavandring ner från bergen, överfarten över Lago de Izabal, bussfärden med ont om mat. Trötta och slitna anländer de till templet. De tvättar sig skinande rena, klär sig i sina nya kläder och inträder i Herrens hus.

Ibland känns inte bönesvaren igen därför att vi är alltför inriktade på att vilja ha bekräftelse på våra egna önsningar.

Klädda i vitt undervisas de av Anden, tar emot förrettningar och sluter förbund. En kvinna från höglandet berördes av begåvningens ande och innebörd. När hon kom in i det celestialet rummet, såg hon andra sitta där med vördnadsfullt böjda huvuden. Oskuldsfullt knäböjde hon i ingången till rummet, omedveten om de andra. Hon böjde huvudet, snyftade och utgöt under tjugo minuter sitt hjärta inför sin Fader i himlen. Till sist, med klänningen genomdränkt av tårar, såg hon upp. Den omtänksamma tempelvärdinnan frågade: "Kan jag hjälpa dig?" Hon svarade: "Vill du det? Det här är mitt problem: Jag har försökt säga min Fader i himlen hur tacksam jag är för alla mina välsignelser, men jag känner inte att jag får fram allt. Vill du hjälpa mig berätta hur tacksam jag är?"

Det här rådet vi fått angående bönen är sant. Jag har provat det grundligt i mitt eget livs laboratorium. Jag har upptäckt att det som ibland verkar vara en ogenomtränglig spärr till kommunikation är ett jättekliv som vi med förtröstan måste ta.

Om du söker hans hjälp måste du se till att ditt liv är rent, att dina motiv är värdiga och att du är villig att göra det han ber dig om, för han *kommer* att besvara dina böner. Han är din Fader som älskar dig. Du är hans älskade barn. Hans kärlek till dig är fullkomlig och han vill hjälpa dig. ■

Vad gör jag om
jag inte får en
BRINNANDE
KÄNSLA I
HJÄRTAT?

När du vet vad du ska söka efter kan du lättare känna igen den Helige Anden.

Rachel Nielsen

"Bjud in mr Wood* till seminariet." Tanken kom för mig så fort jag hörde annonseringen och jag tyckte förstås att det var idiotiskt. Varför skulle jag bjuda in min musiklärare till seminariet klockan halv sex på morgonen?

Seminariepresidenten hade just talat om för klassen att vi skulle ha en lärardag. Vi uppmanades att bjuda in en av våra skollärare till morgonseminariet där vi skulle tacka dem för deras tjänande. Hela veckan efter att ha hört annonseringen tänkte jag på att inbjuda mr Wood.

**Namnet har ändrats.*

Varje gång jag gick till seminariet eller såg honom i musikklassen kom tanken tillbaka: "Bjud in mr Wood till seminariet." När flera dagar hade gått i samma stil kunde jag inte ignorera tanken längre.

En morgon när alla eleverna i musikklassen tog fram sina instrument lade jag ifrån mig min trombon och gick fram till mr Wood. Hjärtat bankade och händerna skakade men när jag öppnade munnen för att ge inbjudan kände jag mig lugn.

Jag blev överraskad när mr Wood sade att han skulle komma! Han

var nyfiken på varför jag gick till seminariet varje morgon före skolan och ville veta mer. Efter att ha gett honom alla detaljer gick jag iväg glad i hågen.

Under den upplevelsen hade jag ingen brinnande känsla i hjärtat (se L&F 9:8). Men jag kände den Helige Anden. Den återkommande tanken att jag skulle bjuda in mr Wood (se L&F 128:1), lugnet jag kände när jag bjöd in honom (se Joh. 14:26) och glädjen jag kände när jag hade gjort det (se Gal. 5:22) kom från Anden. Men om jag bara

hade väntat mig en brinnande känsla i hjärtat så skulle jag inte ha märkt när den Helige Anden manade mig.

Den Helige Anden talar på många sätt, och när du studerar hur han kommunicerar så får du veta vad du ska söka efter i din strävan efter att förstå när han är med dig och när han undervisar eller vägleder dig.

Sök efter de små och enkla sakerna

Innan vi tar en titt på alla de sätt som den Helige Anden talar till oss behöver vi komma ihåg att uppenbarelse allra oftast är tyst och liten. Om vi vill ha en sådan upplevelse som Alma den yngre, med en ängel och en jordbävning, kan vi gå miste om de vanligare och tystare meningarna från den Helige Anden. Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum säger att om vi "[framhåller] förunderliga och dramatiska andliga manifestationer" kan vi gå miste om de "små stegvisa andliga intryck" som är vanligare.¹ När du försöker känna igen den Helige Anden, titta då efter de små och enkla meningarna.

Titta efter olika sätt som den Helige Anden kommunicerar på

Oroa dig inte om du aldrig har haft en brinnande känsla i hjärtat. Det finns många som har känt den Helige Andens inflytande på

det sättet, men han talar också på många andra sätt, och man måste inte ha en brinnande känsla i hjärtat för att känna hans närvaro. Faktum är att när du lär dig de olika sätt som den Helige Anden inspirerar dig på och du söker efter dem i ditt liv så kanske du upptäcker att han kommunicerar mer med dig än du tror.

På den här listan finns bara ett litet antal sätt som den Helige Anden kommunicerar på. Studera skrifterna, orden från nutida profeter och sidorna 96–97 i *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004) för att upptäcka fler sätt som han kan tala till dig på.

"Uppenbarelsens ande verkar [vanligtvis] genom att vi får tankar och känslor till vårt sinne och hjärta genom den Helige Andens kraft. (Se L&F 8:1–2; 100:5–8.)"²

Den Helige Anden kan tala till dig genom:

- Känslor av kärlek, glädje, frid, tålmod, godhet, trohet, mildhet (se Gal. 5:22–23).
- Tankar som upptar sinnet eller gör ett starkt intryck på dina känslor (se L&F 128:1).
- En önskan att göra gott och följa buden (se Mosiah 5:2).
- En känsla av att något är rätt (se L&F 9:8).
- En känsla av att få hjälp (se Joh. 14:26).
- Känslor som "utvidgar din själ" (se Alma 32:28).
- Känslor som "upplyser ditt förstånd" (se Alma 32:28).
- En hunger efter mer sanning (se Alma 32:28).
- En känsla av att du manas (uppmuntras) att göra något

VAD ÄR EN BRINNANDE KÄNSLA I HJÄRTAT?

"Vad är ett 'brinnande' hjärta? Måste det vara en känsla av hetta, liknande den värme som bildas vid förbränning? Om detta är innebörden, så har aldrig mitt hjärta blivit brinnande. Ordet 'brinnande' i detta skriftställe betyder säkert en känsla av tröst och frid. Det är detta vittne som många erhåller. Det är på detta sätt som uppenbarelsen kommer."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Undervisa och lär genom Anden", *Liahona*, maj 1999, s. 22.

HUR KAN JAG VETA OM EN TANKE KOMMER FRÅN MIG ELLER FRÅN DEN HELIGE ANDEN?

”Vi måste handla. Då upptäcker vi om det kommer från oss själva eller om det är Guds kraft. ... Allt som inbjuder till och uppmuntrar oss att göra gott och vara goda kommer från Gud.”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Patterns of Light: Discerning Light” (video), LDS.org. Se hela videon på lds.org/go/patternL6.

eller hindras (hålls tillbaka) från att göra något (se 1 Nephi 7:15; 2 Nephi 32:7).

Hur de här tankarna och känslorna kan komma

Tankar och känslor från den Helige Anden kan komma:

- ”Omedelbart och intensivt.”
- ”Subtillt och gradvis.”
- ”Så omärkligt att du kanske inte ens märker det.”³

Lär dig mer om det här genom att se en video på lds.org/go/revelationL6.

Tankar och känslor från den Helige Anden kan komma för att:

- Påminna oss om saker och ting (se Joh. 14:26).

- Skydda oss från att bedras (se L&F 45:57).
- Vittna om vår himmelske Fader och Jesus Kristus (se 2 Nephi 31:18).
- Hjälpa oss att undervisa (se L&F 84:85).
- Ge oss Andens gåvor (se L&F 46:11).
- Ge syndernas förlåtelse (se 2 Nephi 31:17).

Sök efter det goda

När du försöker känna igen Anden, tänk då på intryckets ämnade resultat: Leder tanken eller känslan dig till att göra gott? I Moroni 7:16 står det: ”Därför visar jag er hur ni bör döma, ty allt som inbjuder till att göra gott och som förmår människor

att tro på Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva, varför ni med fullkomlig visshet kan veta att det är av Gud.”

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) sade: ”Hur känner vi igen Andens meningar? Jag tror faktiskt inte att det är så svårt. ... Övertalar de dig att göra gott, att ställa dig upp, att stå rakryggad, att göra det rätta, att vara vänlig, att vara generös? Då är det Guds ande. Om de är mörka, lömska, fula och orättfärdiga kan du veta att de kommer från motståndaren.”⁴

Om du undrar ifall du känner Anden eller inte, fråga dig själv om tanken eller känslan inbjuder dig att göra gott. Om den gör det kan du vara säker på att den kommer från Gud.

Sök efter en möjlighet att använda din handlingsfrihet

Om du är värdig och fortfarande har svårt att känna igen den Helige Anden, handla! Din himmelske Fader har välsignat dig med handlingsfrihet, och ibland kräver han att du handlar utan hans vägledning. Han ber dig att utöva din tro genom att ta ett steg ut i mörkret. President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, har sagt: "Någonstans i ditt sökande efter andlig kunskap sker detta 'trons hopp'. ... Det är det ögonblick när man nått fram till ljusets rand och tagit

ett steg ut i mörkret och upptäcker att vägen är upplyst bara ett eller två fotsteg framför en."⁵ Om du trofast handlar enligt kunskapen du redan har, även utan att känna igen maningarna från den Helige Anden, ser vår himmelske Fader till att du inte går vilse. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, "Uppenbarelsens ande", *Liahona*, maj 2011, s. 88.
2. David A. Bednar, "Uppenbarelsens ande", s. 88.
3. David A. Bednar, "Uppenbarelsens ande", s. 90.
4. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s. 260–261.
5. Se Boyd K. Packer, "Sökandet efter andlig kunskap", *Liahona*, jan. 2007, s. 18.

VARFÖR ÄR DET SVÅRT ATT KÄNNA IGEN DEN HELIGE ANDEN?

"Vår Fader förväntar sig att du lär dig hur man får denna gudomliga hjälp genom att utöva tro på honom och hans helige Son Jesus Kristus. Om du skulle få inspirerad vägledning genom att bara be om den, skulle du bli svag och ständigt mer beroende av dem. De vet att livsviktig personlig tillväxt blir följden av att du kämpar för att lära dig hur man leds av Anden."

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Att få andlig vägledning", *Liahona*, nov. 2009, s. 6–7.

HUR KÄNNS ANDEN?

"Vi har inga ord ... som fullkomligt beskriver Anden" (Boyd K. Packer, "Herrens lykta", *Nordstjärnan*, dec. 1988, s. 34). Eftersom det är svårt att beskriva hur Anden känns kommer alla att beskriva den på lite olika sätt. Men oavsett skillnaderna kan vi lära oss mycket när andra förklarar hur den Helige Anden talar till dem. Se flera personer beskriva hur de känner den Helige Anden på lds.org/go/powerL6.

FÖLJ de små MANINGARNA

Varje viskning från den
Helige Anden är värd att
lyssna på.

Om en tornado skulle kasta en enorm trädstam på din säng om natten så skulle du förmodligen vilja veta det i förväg.

Wilford Woodruff (1807–1898), som senare blev kyrkans fjärde president, sov en gång ute i sin vagn tillsammans med sin hustru och ett barn när Anden viskade: ”Stig upp och flytta på vagnen.”¹ Han kunde ha bortsett från tanken som en konstig idé, men i stället lydde han. En halvtimme senare kom en virvelvind och bröt av ett enormt träd och kastade det genom luften. Trädet landade exakt där vagnen hade stått.

Det finns många sådana exempel på underverk som har skett därför att någon har följt en maning.

Men om det bara är en maning som inspirerar dig att ringa en vän bara för att säga hej? Eller en maning att lägga ett extra par sockar i ryggsäcken för nästa hajk? Om man följer sådana maningar leder de förmodligen inte till något dramatiskt resultat, men de är ändå viktiga.

Vännen som du ringer till kanske har en jobbig dag. Ett telefonsamtal kan muntra upp honom. På en hajk kan ett extra par sockar innebära skillnaden mellan en bekväm utflykt och smärtsamma blåsor om dina fötter plötsligt blir blöta.

President Thomas S. Monson har sagt: ”Vi iakttar. Vi väntar. Vi lyssnar efter den stilla, milda rösten. När den talar lyder de förståndiga. Vi väntar inte med att följa Andens maningar.”²

Ibland är de andliga maningarna brådsakande. Men det är vanligare att de är milda. Vår himmelske Fader har lovat att han ska undervisa oss ”rad på rad, bud på bud, lite här och lite där” (2 Nephi 28:30).

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”Oftast kommer uppenbarelsen i små steg allt eftersom och ges oss i förhållande till vår önskan, värdighet och förberedelse.”³

Det är inte troligt att någon av oss behöver hoppa undan för en trädstam som kastas över oss av en tornado. Men vi kan vara säkra på att det alltid kommer att finnas någon liten och enkel god gärning vi kan göra när vi är uppmärksamma på Anden. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff* (2005), s. 47.
2. Se Thomas S. Monson, ”Anden gör levande”, *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1985, s. 61.
3. David A. Bednar, ”Uppenbarelsens ande”, *Liahona*, maj 2011, s. 88.

EN VÄLSIGNELSE TILL MIN BROR

Jesse Jones

Jag fick lära mig om prästadömetets kraft och välsignelser vid ett olyckligt tillfälle. För några år sedan när min lillebror var fjorton år ramlade han med sin moped och bröt benet. Pappa ringde och talade om att de skulle ta honom till sjukhuset. Jag hade en hemsk känsla i magen när jag skyndade till sjukhuset. När jag kom dit såg jag en av mina farbröder. Han berättade hur allvarlig olyckan hade varit.

Rädd för vad jag skulle få se öppnade jag dörren till rummet där min bror låg och gick in. Jag tog ett steg, blundade och kände mig genast lugn. Precis som jag aldrig ska glömma den hemska känslan jag hade, kommer jag heller aldrig att glömma känslan av frid och tröst som kom över mig. Jag kände igen känslan – det var Anden.

Sedan hörde jag pappa prata. Han och min farbror gav min bror en prästadömsvälsignelse. Han välsignade ödmjukt sin son i Jesu Kristi namn att allt skulle bli bra, att han skulle botas och att hans ben skulle fungera normalt igen.

Efter välsignelsen var alla tysta en stund. Jag visste i det ögonblicket att jag behövde leva värdigt så att jag kunde få melkisedekska

prästadömet och ge välsignelser till mina framtida barn.

När vi samlades i korridoren utanför min brors rum började mina föräldrar diskutera vad de skulle göra. De undrade om de skulle lämna Mexiko och ta honom till en läkare i USA eller låta operationen ske här. Oavsett vilket alternativ de kände var bäst för min bror så visste jag att han redan hade fått den bästa vård han kunde få. Han hade fått en välsignelse av två män som hade prästadömet, så oavsett vad mina föräldrar bestämde, skulle det gå bra för min bror.

De bestämde sig för att låta operationen ske i Mexiko. Läkarna satte in en platta och tio skruvar i min brors ben. Det läkte bra och några månader senare kom han med i ett fotbollslag. Välsignelsen hade uppfyllts precis så som pappa hade sagt.

Jag vet att prästadömet är Guds kraft och myndighet som han har gett människan. Vilken underbar gåva han har gett oss. ■

Författaren bor i Chihuahua i Mexiko.

”När vi tar emot prästadömet tar vi emot myndigheten att handla i Guds namn och att leda på sanningens och rättfärdighetens vägar. Den myndigheten är en nödvändig källa till rättfärdig kraft och inflytande till förmån för Guds barn på jorden och kommer att bestå på andra sidan slöjan.”

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, "Lärdomarna och principerna i Trosartiklarna", Liahona, nov. 2013, s. 47.

”Vad ska jag tänka på under sakramentet?”

Fastän vi står som vittnen om Jesus Kristus alltid, i allting och överallt (se Mosiah 18:9) så tävlar ibland inflytanden runtomkring oss i världen om vår uppmärksamhet. Sakramentet ger oss en chans att fokusera våra tankar på Frälsaren, utan distraktioner.

Under sakramentet kan du tänka på förrättningens betydelse och skönhet. När du tar del av symbolerna för Frälsarens kropp och blod kan det hjälpa dig att fundera över hans oändliga försoningsoffer. När du tar del av sakramentet förnyar du ditt dopförbund. När du gör det kan du på nytt bestämma dig för att alltid minnas honom och hålla hans bud.

Du kan förbättra din upplevelse av sakramentet genom att förbereda dig andligt. Under veckan kan du studera generalkonferenstal eller skriftställen som hjälper dig fokusera på Frälsarens offer och ditt eget lärjungeskap. Under sakramentspsalmen och sakramentsbönerna kan du fokusera på orden du sjunger och hör, och begrunda deras betydelse.

Ta dig tid under sakramentet att tänka på de förändringar du gör i ditt eget liv för att bli mer lik Jesus Kristus. När du värdigt har tagit del av sakramentet kan du känna dig ren, precis som du gjorde på din dopdag.

Vänd dina tankar till försoningen

Under sakramentet vänds mina tankar till Jesus Kristus och hans försoning. Det är svårt för mig att förklara hur det känns under sakramentet när jag tänker på Jesu Kristi försoning. Jag vet att Jesus Kristus utvaldes till att bli vår Återlösare. Jag vet att han lever.

Nephi B., 20 år, Brazzaville, Republiken Kongo

Tänk på den sista måltiden

Vi bör tänka på Jesu Kristi försoningsoffer och vikten av att värdigt ta del av symbolerna för hans kropp och hans blod. Vi kan också tänka på den gången när han välsignade brödet och vinet när han var med sina tolv apostlar.

Jonás A., 18 år, Morelos, Mexiko

Tänk på Jesus Kristus

Under sakramentet tänker jag på vad Frälsaren gick igenom så att vi kan omvända oss från de fel vi har gjort. Jag tänker också på välsignelserna han har gett mig och på de häpnadsväckande underverk han har utfört och kommer att utföra. Vi är så välsignade som får ta del av sakramentet så att vi kan omvända oss från våra synder och bestämma oss för att göra bättre ifrån oss.

Andee B., 13 år, Utah, USA

Begrunda orden i sakramentspsalmerna

Sakramentspsalmerna lär oss vad vi ska tänka på under sakramentet. Till exempel innehåller min favoritpsalm ”Herre,

sänd till oss din Ande” (*Psalmer*, nr 109) orden: ”Herre, låt mig aldrig glömma, att för mig du led och dog, att du korsets smärta utstod. Världens syndaskuld du tog.” När jag tänker på

orden i sakramentspsalmerna under den här heliga förrättningen känner jag frid och får större tacksamhet för Jesu Kristi försoning.

Austin B., 15 år, Alberta, Kanada

Komma ihåg och erkänna

Syftet med sakramentet är att vi ska förnya våra förbund med vår himmelske Fader och tvättas rena från synderna vi har omvänt oss från.

Under sakramentet minns vi Kristi offer för oss och tänker på hur vi tillämpar det i vårt liv. Jag försöker tänka på vad jag har gjort under den gångna veckan och hur väl jag har hållit mina förbund med min Fader. Jag erkänner de synder jag har begått och fokuserar på hur jag kan använda försoningen för att övervinna dem. När jag gör det är sakramentet en upplyftande och andligt stärkande upplevelse.

Abigail P., 14 år, Arizona, USA

Tacka för dina välsignelser

Under sakramentet bör vi tänka på hur stort offret var som vår Frälsare gjorde för oss och ha hjärtat fullt av tacksamhet.

När jag tar del av sakramentet tycker jag om att tacka min himmelske Fader och hans älskade Son Jesus Kristus för de välsignelser jag har fått.

Elen S., 16 år, Paraíba, Brasilien

Tänk på dina förbund

Det enda jag tänkte på under sakramentet när jag var liten var att jag

skulle vara tyst. Nu när jag bär prästdömet förstår jag att för att sakramentet ska ha någon mening och hjälpa mig växa andligt så behöver jag begrunda. Jag tänker på Frälsarens försoning och hur han visade kärlek till oss. Jag tänker också på hur sakramentet kan stärka min tro och önskan att hålla mitt dopförbund.

Levi F., 19 år, Abia, Nigeria

Låt inte dina tankar vandra

Jag har ett litet kort instuckat i mina skrifter som jag tar ut varje söndag under sakramentet. Det är ett bokmärke

för Mosiah 18 där Alma fastställer dopförbundet. På kortet finns små påminnelser som "var tacksam för försoningen" för att hjälpa mig komma ihåg syftet med sakramentet och hur heligt det är. När jag läser det som står där hjälper det mig att fokusera på sakramentets syfte och helighet.

Alisha M., 19 år, Texas, USA

LÄGG VÄRLDEN ÅT SIDAN

"Jag minns att när jag var barn så spelades vacker musik medan

sakramentet delades ut. Bröderna bad oss att upphöra med det bruket därför att vårt sinne koncentrerade sig på musiken i stället för på vår Herres och Frälsares försoningsoffer. När sakramentet delas ut lägger vi bort världen. Det är en stund för andlig förnyelse då vi tänker på den djupt andliga innebörden i den förrättning som erbjuds oss var och en personligen. Om vi tog lätt på sakramentet, skulle vi förlora möjligheten till andlig utveckling."

Se äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum, "När Herrens nattvard nu vi tar", *Liahona*, maj 2006, s. 41.

NÄSTA FRÅGA

"En av mina vänner vill pröva på något som inte är bra bara en gång så att hon kan förstå när andra pratar om det. Hur kan jag hjälpa henne inse att det inte är någon bra idé?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 juli 2014 till liahona.lds.org, via e-post till liahona@ldschurch.org, eller via vanlig post (se adressen på sidan 3).

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: 1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Äldste
Anthony D. Perkins
i de sjuttios kворum

TIONDE GER INRE STYRKA

Bestäm dig nu för att betala ett ärligt tionde. När du gör det lär du dig att Herren håller sina löften.

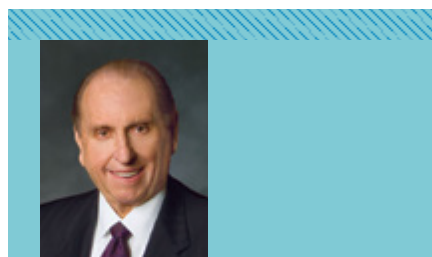
President Thomas S. Monson lär att "den som ärligt betalar sitt tionde får en inre styrka och beslutsamhet att hålla de andra buden".¹ Som väl var fick jag ett vittnesbörd om den här principen när jag fortfarande var ung man.

När jag var fjorton började jag mitt första jobb. Jag tjänade två dollar i timmen som byggnadsarbetare. Lönechecken för första veckan uppgick till 80 dollar. Jag ville köpa en 8-spårsbandspelare, den senaste tekniken inom musik på den tiden. Den fullt utrustade modell jag ville ha kostade 320 dollar. Jag berättade ivrigt för mina föräldrar om min avsikt att köpa bandspelaren när jag hade arbetat i fyra veckor.

Mer än fyra veckor

Mina föräldrar sade klokt: "Det kommer att ta mer än fyra veckor att tjäna tillräckligt med pengar för att köpa den där bandspelaren. Du

bör uttrycka din tacksamhet till Gud för alla hans välsignelser genom att betala tio procent av din inkomst som tionde. Du behöver betala staten omkring tio procent i skatt. Och du bör lära dig när du är ung att följa profeternas råd att förbereda dig ekonomiskt för framtiden, bland annat för en mission. Vi föreslår att du

GUD BEREDER EN VÄG

"Vi har alla råd att betala tionde. I själva verket är det så att ingen av oss har råd att inte betala tionde. Herren stärker vår beslutsamhet. Han bereder en utväg att lyda."

President Thomas S. Monson, "Var en förebild", *Liahona*, jan. 1997, s. 42.

lägger undan 30 procent av din lön i ett sparkonto."

Min tonårshjärna räknade snabbt ut att om jag gjorde som mina föräldrar sade så skulle jag bara ha 40 dollar kvar varje vecka, vilket innebar att jag behövde arbeta i minst två månader för att kunna köpa den efterlängtade bandspelaren. Jag hade ett viktigt beslut att fatta. Skulle jag prioritera materiella ägodelar eller skulle jag göra uppoffringarna att betala tionde och lägga undan sparpengar?

Betala tiondet först

Vägledning för de unga ger rådet: "Betala [tiondet] först, även om du tror att du inte har tillräckligt med pengar för andra behov. När du gör det får du hjälp att utveckla större tro, övervinna självskickhet och bli mer mottaglig för Anden."²

Jag bestämde mig som fjortonåring för att betala tionde under resten av mitt liv. Jag var fast besluten att följa

profeten och spara pengar till min mission och framtida utbildning. Den här upplevelsen lärde mig också att skilja mellan önskningar och behov. Jag ville ha den senaste tekniken, men jag behövde den inte. Så jag bestämde mig för att köpa en mycket billigare modell med färre funktioner, och den fungerade fortfarande bra när jag åkte iväg som missionär.

Herren håller sina löften

När jag lärde mig genom att betala tionde att Herren håller sina löften så stärktes min tro och även min önskan att hålla hans andra bud. Jag lärde mig att om jag gav ett generöst fasteoffer så skulle han besvara mina böner och ständigt vägleda mig (se Jes. 58:6–11). Jag lärde mig att om jag läste Mormons bok så skulle han uppenbara sanningen om den för mig genom den Helige Andens kraft (se Moroni 10:4–5). Jag lärde mig att om jag följde Visdomsordet så skulle

han ge mig hälsa, visdom och kunskap och att jag kunde ”springa och inte bli trött” (se L&F 89:18–21). Och jag lärde mig att om jag följer kyskhetenslagen så är den Helige Anden min ständige ledsagare och Frälsaren ger mig tilliten att en dag stå oförskräckt i hans närhet (se L&F 121:45–46).

Ett annat sätt varpå tionde och fasteoffer har ökat min inre styrka är genom tempelförbunden. I *Vägledning för de unga* står det: ”För att kunna komma [in i] templet måste du betala ett fullt tionde.”³ När jag går in i det heliga templet känner jag Guds närhet och hans kärlek. Jag vittnar om att vi genom tempelföräntningarna får ”kraft från höjden” (L&F 95:8) att glatt möta och övervinna jordelivets prövningar.

En välsignelse i beredskap

Genom att jag betalar tionde och fasteoffer har min tro stärkts på att Herren håller sina löften. Genom

profeten Malaki förkunnade han: ”Pröva mig nu i detta ... om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått” (Mal. 3:10).

I hela mitt liv, även under ekonomiska svårigheter i början av mitt äktenskap, öppnade Gud alltid himlens fönster så att min familj fick allt vad vi behövde. Jag vittnar om att när du följer tiondelagen så stärks din tro och blir en stor källa till styrka i ditt liv.

Jag inbjuder varje ungdom – och varje medlem – att lyssna på Jesus Kristus och hans profeter och betala ett fullt tionde och ett generöst fasteoffer under hela ert liv. Jag lovar att Herren stärker dig och hjälper dig att lyckas med dina rättfärdiga önskningar enligt hans heliga löften. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Var en förebild”, *Liahona*, jan. 1997, s. 42.
2. Se *Vägledning för de unga* (2011), s. 38.
3. *Vägledning för de unga*, s. 38.

MIN VÄG TILLBAKA TILL KYRKAN

Jag försökte hitta svar utanför evangeliet, men allt jag fann var tomhet.

Doug Boyack

Jag växte upp i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga men på college bestämde jag mig för att jag inte behövde kyrkan längre. Jag påbörjade ett ytligt, själviskt sökande efter "sanning" på andra platser. När jag inte hittade några svar som gav mig frid eller glädje hamnade jag i ett djupt andligt mörker. Det kändes som om jag aldrig skulle bli glad igen.

Men jag kunde ändå se att jag hade varit lyckligare när jag var aktiv i kyrkan. Jag började mekaniskt gå i kyrkan igen, i hopp om att befrias något från det mörker som kontrollerade mitt liv. Men mina halvhjärtade försök gjorde ingen större skillnad. Jag fokuserade på mina studier i hopp om att de skulle distrahera mig från tomheten jag kände. Det hjälpte mig tillfälligt, men gav inte något riktigt svar.

Efter att ha snubblat omkring och insett att jag inte kom någonstans bestämde jag mig för att ta en paus från skolan och resa. Jag hade sparat lite pengar men de skulle inte räcka så länge. Innan jag gav mig av bestämde jag mig för att utöva riktig tro och betala tionde på min lilla besparing. Det var inte lätt. Jag skulle vara långt hemifrån, och snart skulle jag vara pank. Men jag hoppades ändå att det fanns en Gud, och jag visste att jag behövde hans hjälp.

Jag skrev en check för mitt tionde, skickade den till biskopen, packade ner min Mormons bok och gav mig av. Nästan genast kände jag värmen från Anden. Jag förundrades över hur tvivlet och sorgen ersattes av kunskap och optimism. Hela vägen från Idaho till Washington D.C. fick jag hjälp av medlemmar i kyrkan, och det viktiga

var att de hjälpte mig utveckla tro och rättfärdiga önskingar. Jag kände mig som hemma överallt.

Efter en kort tid insåg jag att jag skulle behöva avbryta resan. Inte på grund av brist på pengar utan för att en mycket bättre resa väntade mig. När jag kom hem pratade jag med min biskop och min stavspresident. Med deras hjälp tjänade jag snart Herren som missionär.

Nu varje gång jag betalar mitt tionde eller pratar med ledare i kyrkan så tänker jag på "början" av min sanna omvändelse. Sedan dess har jag upplevt upp- och nergångar men jag har hela tiden arbetat på att vara andligt stark. Jag ska alltid vara tacksam för att min himmelske Fader tog emot mitt lilla offer av tro och sträckte ut sin kärleksfulla arm mot mig. ■
Författaren bor i Kalifornien i USA.

OKROSSBARA

“Vi kan inte krossa de tio budorden. Vi kan bara krossa oss själva mot dem.”

(Cecil B. DeMille, amerikansk filmregissör och filmproducent, “Commencement Address” [Brigham Young-universitetet, 31 maj 1957], s. 5; speeches.byu.edu.)

En välsignelse till mamma

Susan Barrett

Baserad på en sann berättelse

"Guds prästadömes kraft har återställts till jord. Guds sanning lyser åter klar, han givit oss sitt ord"
(Barnens sångbok, s. 60–61).

Primär var över och tioårige Ruben letade efter missionärerna. De skulle följa med honom hem. Äldste Sánchez och äldste Rojas hade gett Ruben och hans storebror Diego missionärslektionerna och hade döpt och konfirmerat dem. Nu såg Ruben missionärerna som sina bästa vänner.

Ruben tittade in genom fönstret på en klassrumsdörr. Där var de! Men vad gjorde de? De hade lagt händerna på en man i församlingen och det såg ut som om de bad en sådan bön som de hade bett när Ruben konfirmerades.

När missionärerna kom ut ur rummet frågade han dem: "Vad var det ni gjorde?"

"Vi gav broder Mendoza en prästadömsvälsignelse", sade äldste Sánchez. "Det är som en speciell bön, och den kan ge tröst, hjälpa någon att lösa ett problem eller bota någon som är sjuk."

Nästa söndag efter kyrkan letade Ruben efter missionärerna igen. "Kan ni komma hem till oss och ge mamma en välsignelse?" frågade han. "Hon har väldigt ont i ryggen."

De skyndade allihop hem till Ruben. Äldste Sánchez och äldste Rojas pratade med Rubens mamma. Hon var medlem i kyrkan men hade inte varit i kyrkan på länge.

"Vi har förstått att du inte mår bra, syster Garcia", sade äldste Rojas.

"Jag har haft så ont i ryggen i flera veckor", sade hon. "Jag har träffat många läkare, men de har inte kunnat hjälpa mig."

"Ruben bad oss att komma och ge dig en prästadömsvälsignelse", sade äldste Sánchez. "Vill du att vi ska göra det?"

"O ja, gärna", sade mamma.

När missionärerna lade händerna på mammas huvud och gav henne en välsignelse så rann tårar nerför hennes ansikte. När de var klara kramade Ruben henne. "Jag vet att välsignelsen kommer att hjälpa dig", sade han.

Tre dagar senare kom missionärerna tillbaka för att se hur Rubens mamma mådde. "Jag är så glad att se er", sade hon till dem. "Smärtan började försvinna när ni gav mig välsignelsen, och nu är den helt borta!"

"Vår himmelske Fader botade dig, syster Garcia", sade äldste Sánchez. "Och han låter oss hjälpa honom genom att använda vår prästadömsmyndighet till att välsigna dig."

Söndagen därpå – och alla söndagar efter det – gick mamma i kyrkan tillsammans med Ruben och Diego. Hon visste att prästadömskraft är verklig, och det visste Ruben också. ■

Författaren bor i Utah i USA.

VAD ÄR PRÄSTADÖMET?

Prästadömet är myndigheten att handla i vår himmelske Faders namn.

Pojkar i kyrkan kan få aronska prästadömet när de är värdiga och har fyllt tolv år. De kan få melkisedeska prästadömet när de är värdiga och har fyllt arton år.

Aronska prästadöms ämbeten är bland andra diakon, lärare och präst. Melkisedeska prästadöms ämbeten är äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel.

Vad bärare av aronska prästadömet kan göra:

- Förbereda sakramentet (lärare och präster), välsignad det (präster) och dela ut det (alla)
- Vara hemlärare (lärare och präster)
- Döpa (präster)
- Samla in fasteoffer (diakoner, lärare och präster)
- Ordinera andra inom aronska prästadömet (präster)

• Vad bärare av melkisedeska prästadömet kan göra:

- Göra allt som bärare av aronska prästadömet gör, plus:
- Konfirmera medlemmar i kyrkan efter dopet
- Ge prästadömsvälsignelser
- Leda möten i kyrkan och ge kallelser

**Äldste
Neil L. Andersen**

i de tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i de tolv apost-
larnas kvorum är särskilda
vittnen om Jesus Kristus.*

Hur kan jag vara som en missionär NU?

Be om möjligheter att
sprida evangeliet.

Be om att få veta vem du
kan bjuda med till kyrkan.

Om du inte är heltidsmissio-
när med en missionärsbricka
fastnålad på jackan så kan
du ändå vara en missionär
i hjärtat.

Be för heltidsmissionärerna.

Låt ditt ljus lysa och var
ett exempel på någon som
följer Jesus.

*Från "Det är ett underverk",
Liahona, maj 2013, s. 77–80.*

Äldste
Scott D. Whiting
i de sjuttios kvarum

Det vörndnadsfulla lammet

”Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er” (Joh. 14:27).

När jag var omkring sju år gammal ville min primärpresident hjälpa barnen att vara mer vörndnadsfulla i Primär. Hon gjorde en stor anslagstavla i form av ett lamm. När

ett barn visade vörndnad satte hon ett klistermärke som såg ut som ett lamm på anslagstavlan bredvid hans eller hennes namn. Jag ville verkligen ha ett sådant lammklistermärke. Så en dag i Primär satt jag tyst med korsade armar och stirrade på Primärs president så att hon skulle se att jag var vörndnadsfull. En längre pojke satt framför mig, så jag flyttade mig åt sidan på bänken så att hon kunde se mig.

Medan jag satt där och var vörndnadsfull började pianisten spela en mjuk och stilla primärsång. När jag

lyssnade fick jag en fridfull känsla inom mig och det började rinna tårar nerför kinderna. Jag visste inte varför jag kände mig så glad och fridfull.

Efter Primär berättade jag för mamma vad jag hade känt och hon sade att det var Anden. Den dagen lärde jag mig hur Anden känns. När jag måste fatta viktiga beslut och behöver vägledning från Anden så tänker jag på hur fridfull jag kände mig den dagen, och då kan jag känna igen hur Anden talar till mig. ■

VÄNNER RUNTOM I VÄRLDEN

*Ciao, amici!**

From an interview by
Amie Jane Leavitt

Har staden du bor i ett smeknamn? Staden där Loredana bor kallas ibland för den eviga staden. Loredana bor i Rom. Den här vackra, historiska staden har många intressanta platser man kan besöka, till exempel Colosseum och Trevifontänen.

Varje skolmorgon studerar Loredana och hennes familj skrifterna, och sedan äter de frukost (oftast flingor och mjölk). Därefter åker hon till skolan. Hon tycker särskilt mycket om konst- och datalektionerna. När hon kommer hem tycker hon om att leka med sin lillebror Francesco. ■

Författaren bor i Utah i USA.

** "Hej vänner!" på italienska.*

Jag heter LOREDANA och kommer från Italien

Mamma läste Mormons bok för mig varje kväll redan innan hon blev medlem i kyrkan. När mamma bestämde att missionärerna skulle undervisa oss och jag hörde dem läsa i Mormons bok så kände jag igen det.

Mamma tar hand om en äldre kvinna som heter Angelina. Ibland på lördagarna berättar jag historier och sjunger primärsånger för Angelina. Jag tycker om att hjälpa min vän Angelina.

På julen och påsken tycker jag om att ge mina vänner och familjemedlemmar handgjorda presenter. Jag gör egna kort och ramar att sätta in bilder i.

Min familj tycker om att åka till stranden, besöka historiska platser i Rom eller bara leka på lekplatsen.

Jag hjälper ofta min styvpappa att laga pasta Amatriciana till middag.

JAG LÄNGTAR SÅ TILL TEMPLET

Min mamma och styvpappa planerar att besökas i templet i Rom när det är invigt. Jag ser också fram emot den dagen. Det blir en väldigt speciell dag för hela min familj!

REDO ATT ÅKA!

Loredanas väska är packad med några av hennes favoritsaker. Vilka av de här sakerna skulle du packa i din väska?

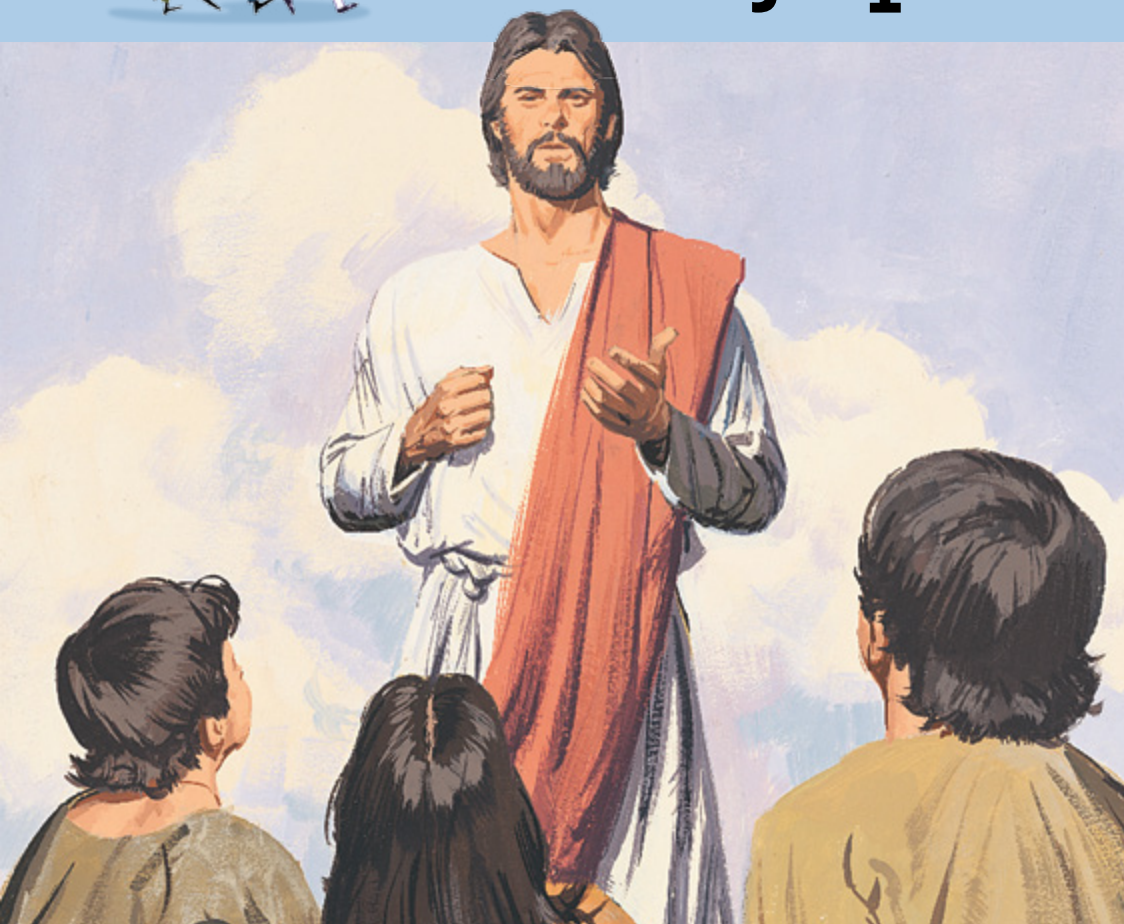
Massimo från Italien

Massimo är klädd i sina fotbollskläder, men du kan också ta på honom hans kyrkkläder eller hans italienska folkdräkt. Klistra fast den här sidan på tjockt papper innan du färglägger och klipper ut delarna. ■

Var hjälpsam

Vad Jesus lärde

En dag undervisade Jesus om vad vi ska göra när någon ber oss om hjälp. Han sade att vi ska göra eller ge ännu mer än vad personen ber om. Ta reda på varför det här kallas att "gå den andra milen" genom att läsa Jesu ord i Matteus 5:40–42.

Följ Jesus i dag

En kväll började min bror och min syster och jag att städa hela huset. Sedan kom pappa in och sade att det var sängdags. På morgonen vaknade jag och mamma sade: "Tack för att du städade huset."

Elizabeth C., 8 år, Alberta, Kanada

Jag tycker om att hjälpa andra. När mamma ska vara med på en tjänandeaktivitet så vill jag följa med henne och hjälpa till.

"Händer som hjälper", Luis N., 6 år, Chihuahua, Mexiko

Månadens utmaning:

- Titta efter sätt att hjälpa din primärlärare under lektionerna.
- Hjälp en bror eller syster med läxorna eller en hushållssyssla.
- Överraska en förälder genom att städa ett rum utan att ha blivit tillsagd.
- Den här månaden ska jag ...

Sångledare i Uganda

*Leda sången framför alla?
George klarar det.*

David Dickson
Kyrkans tidningar

Det är inte många barn som får ett ämbete i kyrkan innan de går vidare från Primär. Men George N. från Uganda var bara fem år gammal när han kallades att vara sångledare i sin gren.

Sångledaren är den person som ställer sig upp framför alla under sakramentsmötet och leder sången. Det är ett viktigt jobb!

”Jag brukade vara jättenervös när jag var yngre”, säger George. Men ändå gjorde han alltid sitt bästa. Han blev bättre för varje vecka som gick. Det dröjde inte länge förrän han ledde sången med bra självförtroende.

George tycker om att tjäna i det här ämbetet. ”Det känns bra”, säger han. ”Det känns som om Anden är i rummet.”

Musiken är en stor del av Georges liv. Han spelar också piano och gitarr. Naturligtvis hjälper det att George kommer från en musikalisk familj. De älskar alla att sjunga tillsammans – George, hans föräldrar, hans sex systrar och hans bror. Från den äldsta till den yngsta heter de Rosillah, Mirriam, Nancy, Ashley, George, Chayene, Onidah och Gideon. Deras favoritsång att sjunga som familj är ”Barnets bön” (*Barnens Sångbok*, s. 6).

Nu när George är tolv år är han upptagen under den del av sakramentsmötet när han hjälper till att dela ut sakramentet. Hans lillebror Gideon, 5 år, hjälper till genom att leda musiken ibland. George har lärt Gideon hur man gör.

Båda bröderna ler glatt när de leder sången. De vet att de hjälper till att föra in Anden under mötet. ■

OM GEORGE

- Förutom musiken är ett av Georges intressen att spela fotboll.
- Hans favoritmat är ris, sötpotatis, bönor och jordnötter.
- Hans favoritämnen i skolan är engelska och matematik.
- George tycker om att spela spel med sin familj. Hans favoritspel är Scattergories.

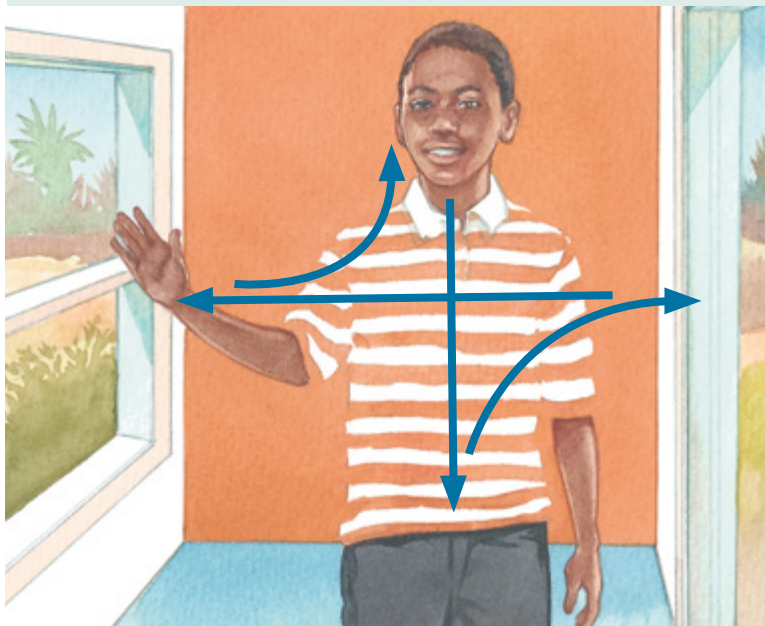
Mormons boks berättelser

The image shows a musical score for the song 'Mormons boks berättelser'. It features a treble clef with a circled '4' indicating the time signature. The score includes a vocal line and a piano accompaniment. An illustration of a yellow ship on blue waves is positioned above the vocal line. The tempo is marked '♩ = 84-92'.

HUR MAN LEDER SÅNG

Du kan också lära dig att leda sången! Så här gör man när man leder "Mormons boks berättelser" (*Barnens sångbok*, s. 62):

1. Titta på de båda siffrorna i början av sången. Den översta siffran talar om hur många slag varje takt eller del av sången har. Den här sången har fyra slag i varje takt.
2. Lyft handen och håll den på ett avslappnat sätt med fingrarna tillsammans.
Rör handen neråt.
Rör handen åt vänster.
Rör handen åt höger.
Rör handen uppåt.
3. Upprepa mönstret för varje takt i sången.
4. Om du fortsätter att öva är du snart redo att leda en sång på en hemafton!

Prästadömsförrättningar och tempelarbete välsignar min familj

Jennifer Maddy

Karl sprang utmed båtbyggn och var glad över att se sin pappa. Karls pappa var fiskare och Karl sprang ofta ut till båten för att möta honom i slutet av dagen.

”Skynda dig, pappa!” ropade Karl. ”Jag vill visa en bild jag ritade till dig i dag!”

”Jättebra!” sade pappa. ”Men jag måste surra fast båten först.”

Karl tittade på när pappa noga knöt fast båten vid byggn med

ett tjockt rep. ”Varför måste du knyta fast den så hårt?” frågade Karl när pappa drog åt en knop.

Pappa pekade på en båt på stranden som hade ett stort hål i boten. ”Den båten var inte så hårt fastsurrad. I den förra stormen lossnade den och åkte mot några klippor.”

Karl spärrade upp ögonen.

”Kan du komma på hur vår himmelske Fader hjälper oss att hålla oss fastbundna vid honom så att vi

kan vara trygga?” frågade pappa.

”Med skrifterna?” gissade Karl.

”Just det”, sade pappa. ”Han ger oss också prästadömsförrättningar, som dopet och sakramentet. Mamma och jag gifte oss i templet så att vår familj kunde vara sammanbunden för evigt.”

Karl tog tag i repet och hjälpte pappa dra i det en sista gång. ”Vi gör den hårdaste knopen av alla!” ■

Författaren bor i Utah i USA.

SKRIFTSTÄLLE OCH SÅNG

- Matteus 18:18
- ”Jag längtar så till templet”, *Barnens sångbok*, s. 99.

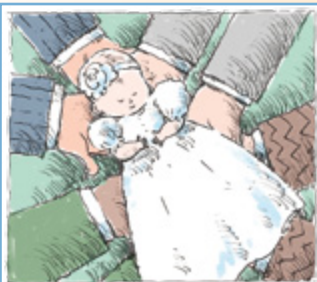
FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

Din familj kan läsa Matteus 18:18 och samtala om vad det innebär att något är ”bundet i himlen”. Med hjälp av ett långt snöre kan ni turas om att knyta en knut på snöret och berätta vilka prästadömsförrättningar som har välsignat ert liv.

Ett litet barn välsignas

Ett litet barn välsignas

Tempelvigsel

Dop genom nedsänkning

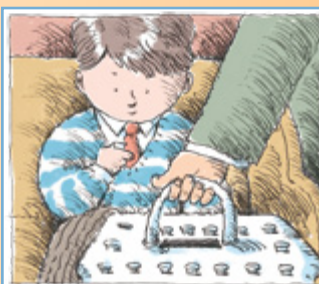
Någon som är sjuk
välsignasNågon som är sjuk
välsignas

HÅLL DIG NÄRA DIN HIMMELSKE FADER

Ta bort den här sidan och klistra fast den på ett färgat pappersark. Klipp ut korten och lägg dem med bilden nedåt på ett bord eller på golvet. Turas om att vända två kort och försök hitta dem som passar ihop. När någon hittar två matchande kort låter du honom eller henne berätta hur förrättningen som visas på korten hjälper oss att hålla oss nära vår himmelske Fader.

Dop genom nedsänkning

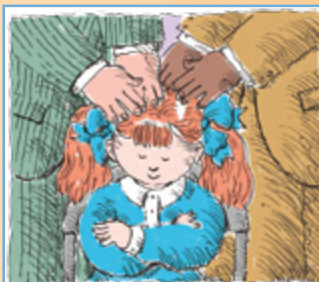
Sakramentet

Sakramentet

Tempelvigsel

Konfirmation

Konfirmation

VÅR SIDA

Merari C., 11 år, El Salvador

Missionärer, av Maria Clara A.,
9 år, Brasilien

Paulo och Carlo D., 10 år, från Filippinerna är tvillingbröder. De ser fram emot att bli gamla nog att ta emot prästadömet och dela ut sakramentet. De tycker om att undervisa andra om evangeliet och de förbereder sig redan för att bli missionärer. Carlo berättar för alla han känner om den levande profeten, och Paulo tycker om att ta med sig sin Mormons bok till skolan och läsa den tillsammans med sina klasskamrater. De vet att det är viktigt att läsa skrifterna varje dag och att gå i kyrkan på söndagarna. Carlo och Paulo pratat två språk flytande – tagalog och ilokano – och de lär sig engelska i skolan. De gillar att spela basket tillsammans med sina vänner.

En dag i skolan utmanade mina bästa vänner mig att ropa ett fult ord i ett tomt klassrum. När jag sade nej retade de mig. Då sade jag ja och sade ordet tyst och snabbt. Sedan var jag väldigt ledsen för vad jag hade gjort. Den kvällen bad jag av hela mitt hjärta och omvände mig från att ha sagt ett fult ord. Jag vet att jag alltid kan vända mig till min himmelske Fader för att få veta vad som är rätt, och om något är fel ska jag säga nej, även om mina vänner säger att jag ska göra det. Jag är tacksam för omvändelse!

Paola L., 10 år, Mexiko

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

I skolan har vi sedan början av året förberett oss för en rolig aktivitet som heter *Festidanza*. Precis som alla andra år skulle den hållas på en lördag. Men en dag sade vår ledare att den hade ändrats till en söndag. Jag sade till mamma att vi går i kyrkan på söndagar, och jag är glad att hedra sabbatsdagen.

Isaías R., 6 år, Peru

Det bästa jag har varit med om var dagen när jag döptes. Mamma hade lärt mig att när jag var döpt så skulle jag vara ansvarig för det jag gör. Dagen kom och min pappa och jag hade vita kläder på oss. Jag var nervös, men när jag tog tag i pappas hand för att gå ner i bassängen så visste jag att allt skulle gå bra. När pappa bad dopbönen och sänkte ner mig under vattnet så kändes det så bra inom mig att det är svårt att förklara. Sedan konfirmerades jag och fick den Helige Andens gåva. Jag är glad att jag döptes. Liksom Jesus Kristus var ett föredöme för mig, är jag ett föredöme för min lillebror. Jag vet att Jesus Kristus lever och älskar oss.

Richard H., 8 år, Guatemala

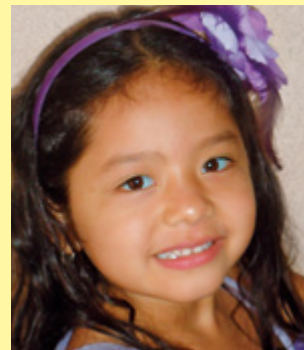
Augusto B., 10 år, Argentina

Marianella B., 7 år, Argentina

Jag tycker om barnens del i *Liahona* därför att berättelserna lär mig mer om min himmelske Fader. Jag ber alltid mamma att läsa berättelserna för mig. Jag tycker om pussel, labyrinter, att rita och att berätta historier. Jag tycker om att lära mig nya saker i Primär. Jag vet att min himmelske Fader älskar mig, och han älskar dig också. Jag försöker alltid komma ihåg honom och välja det rätta.

Jocelyn C., 4 år, Nicaragua

Santiago och hans lillebror Jairo

Ända sedan jag var liten har jag velat få aronska prästadömet. När jag har prästadömet kan jag dela ut sakramentet, och templets dörrar är öppna för mig. Det är en underbar förmån att tillhöra den här återställda kyrkan, och jag vet att evangeliet är sant. Snart ska jag lämna Primär där jag har lärt mig så mycket, och gå med i bataljonen av ungdomar i Unga män.

Santiago P., 11 år, Ecuador

”En person visade sig för mig vars mantel var det vitaste jag någonsin sett. Hans namn var Moroni.” (Se Joseph Smith — Historien 1:30–33.)

Erick H., 9 år, Mexiko

BERÄTTA FÖR LIAHONA

Du kan lägga ut en teckning, ett fotografi eller en upplevelse på internet på liahona.lds.org; eller skicka den via e-post till liahona@ldschurch.org med ”Our Page” på ämnesraden; eller med vanlig post till adressen på sidan 3.

Varje bidrag måste innehålla barnets fullständiga namn, kön och ålder (3 till 11 år) samt föräldrarnas namn, församling eller gren, stav eller distrikt och ett skriftligt tillstånd från föräldrarna att använda barnets foto och bidrag (e-postmeddelande går bra). Inga teckningar av Frälsaren, tack. Bidragen kan komma att förkortas eller förtydligas.

Wills goda idé

Lynn Greenway

Baserad på en sann berättelse

Will ville ha en bild av templet. Han ville sätta upp den i sitt rum. Han hade hört profeten säga att det vore bra om alla hade en.

”Mamma, har du skaffat en bild av templet till mig än?” frågade Will.

”Inte än”, sade mamma. Hon var upptagen med att ta hand om den nya babyn.

”Okej”, sade Will.

Will älskade templet. Han visste att det är en speciell plats där familjer beseglas.

Will kände sig lite ledsen. Mamma var för upptagen. Hur skulle han få tag på en bild av templet?

Då fick Will en idé. Han behövde inte vänta på mamma!

Will sprang iväg för att ta fram kitor och papper. Sedan satte han sig ner vid sitt skrivbord och började rita.

När det hade gått en lång stund lade Will ner kitorna. Han sprang ut i köket och höll upp bilden för att visa mamma.

”Vilken fin bild av templet”, sade mamma.

”Vi kan väl sätta upp den i mitt sovrum”, sade William.

”Det är en jättebra idé!” sade mamma. ■

Författaren bor i Utah i USA.

KRAFTEN I NÄR

Kelly Louise Urarii

Min makes sjukdom kom plötsligt. En morgon klippte han gräsmattan och blev plötsligt dålig. Nästa dag var han kopplad till livsuppehållande maskiner. När han flyttades från akuten till operationssalen diskuterade en av läkarna *om* de kunde rädda honom.

Eftersom sjukdomen han hade fått var sällsynt var chansen inte stor att han skulle överleva. Jag kunde inte fatta vilken dramatisk vändning allt hade tagit. Jag kände mig överväldigad av förtvivlan.

Lyckligtvis klarade Pierre första operationen och lades in på intensiv. Vägen mot tillfrisknande framför oss var lång, men chanserna förbättrades för varje timme som gick. Den första av många sjuksköterskor pratade med mig morgonen efter den första operationen. Hon pratade om *när* Pierre skulle ta sig till nästa steg i behandlingen. Jag tänkte på betydelsen av det ordet. Det fanns mycket mer hopp i *när* än i *om* – det kommunicerade tillit, förväntan. Jag tackade henne för ordvalet och hon log förstående.

Pierre fick många prästadömsvälsignelser som var mycket uppmuntrande. Vi visste att vi skulle hålla utkik efter Herrens hand i våra liv eftersom hans inflytande inte gällde *om* utan *när*. Varje gång Pierres hälsa blev farligt bräcklig påminde jag honom om välsignelserna och att vi behövde visa vår tro

Vi visste att vi skulle hålla utkik efter Herrens hand i våra liv eftersom hans inflytande inte gällde om utan när.

på Herren. Det här var en skrämmande resa, och varje dag var en gåva.

Hoppet om *när* hjälpte oss att vara positiva. Men när det hade gått arton dagar var det något som blev väldigt fel. Under den sjunde operationen fastställde läkarna att sjukdomen hade spridit sig för mycket. Läkarstaben uttryckte sin sorg i tårar när de talade om för mig att Pierre inte skulle överleva natten.

Jag var tillsammans med min eviga livskamrat när han gick igenom slöjan. Det var en stor välsignelse att hans enda levande barn från ett tidigare äktenskap ringde för att förmedla kärleken han hade till sin far. Pierre avled stillsamt.

Flera veckor senare, vid hans grav, kom tröstande ord från Mosiah 2:41: "[Betänk] deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. Ty se, ... *om* de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka" (kursivering tillagd).

Pierre och jag hade alltid varit inställda på att ordet *om* i det skriftstället var ett *när* för oss. Vi visste att om vi var trofasta mot våra förbund så skulle vi återförenas – det var bara en fråga om *när*. Vi litar på Herrens plan om eviga familjer och evigt liv. Det är kraften i *när* som får oss att sträva vidare. ■

Författaren bor i British Columbia i Kanada.

GORDON B. HINCKLEY

När **Gordon B. Hinckley** växte upp lärde han sig älska naturen. Ett valnötsträd som han planterade som pojke användes till att bygga talarstolen i **konferenscentret**. Gordon jämförde ofta Frälsarens kärlek med den vägledande **polstjärnan**, en stjärna han lärde sig känna igen som pojke. Han **reste** över 300 000 mil under sin verksamhet i kyrkan. Via **satellit** spreds hans vittnesbörd över hela världen. Över 70 tempel invigdes medan han var president, bland annat det återuppbyggda **templet i Nauvoo i Illinois**.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

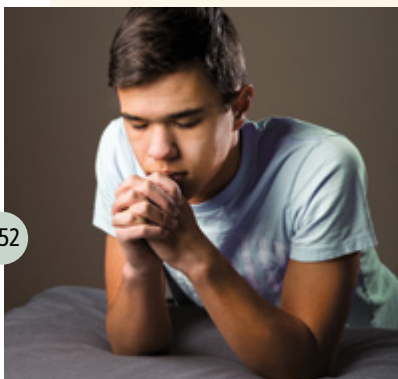

Följ **LYCKANS** väg

Biskop Gérald Caussé tar upp tre principer som hjälper dig ta kontroll över din lycka, oavsett dina omständigheter.

s. 42

FÖR UNGDOMAR

s. 52

Vad gör jag om jag inte får en **BRINNANDE** **KÄNSLA I HJÄRTAT?**

Var inte orolig. Man kan känna den Helige Anden på mer än ett sätt.

FÖR BARN

Wills goda idé

Behöver du en bild av templet hemma hos dig?

s. 78

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA